

SPOMINSKI DNEVI

Na današnji dan je bil leta 1879 rojen v Idriji gorški književnik Damir Feigel.

TRŽAŠKI DNEVNIK

DANES, nedelja 18. julija
Kamili, Miroslav
Sonce vzhaja ob 4.32 v zatonu ob 19.50. Dolžina dneva 15.18. Luna vzhaja ob 20.59 v zatonu ob 1.14. Jutri: ponedeljek 19. julija Vincencij, Radoš

S SESTANKOV OSVOBODILNE FRONTE V MESTU IN OKOLICI

Jugoslavija je in ostane edina zaščitnica in zagovornica naših narodnih in socialnih pravic

Na sestankih prihaja do izraza odpor proti povratku Italije, obsojanje goljufive in dvo-
lične politike kominformovskega vodstva in zaupanje v matično državo, ki nam bo, kot
doslej tudi v bodoče pomagala v naši borbi za uveljavljanje naših vsestranskih pravic

V NABREZINI

Sinočnja sestanka aktivna OF za devinsko-nabrežinski okraj se je udeležilo le po številu tovaršev, ki so zastopali vse vasi oz. sektore, na katerih se nahajajo, in predstavnika področja. Po nagovoru tov. Srečka Colje, ki je v nekaj besedah prikazal sedanjí položaj v zvezi z reševanjem tržaškega vprašanja, se je razvila obširna diskusija, med katero so posamezni tovarši poudarili, da položaj na terenu in mnenju prebivalstva glede sedanjih razgovorov o sporazumih restit. Do izraza je prišla predvsem bojazan pred Italijo, ki je vladala nad našim ljudstvom četrto stoletje in so vse krivice, ki smo jih takrat doživeli, našemu ljudstvu še v živem spominu. Zato je razumljivo, da so se odločno izrazili proti povratku Italije ter zahtevali, da se slovenska zemlja, naseljena s slovenskim prebivalstvom, priključi k Jugoslaviji. Čeprav v tem primeru odredimo od mesta, je izjavil eden izmed prisotnih tovaršev, bomo za nekaj časa potrpeali, saj ne more biti daleč dan, ko bo tudi Trst pripadal svojemu zaledju.

Drugi tovarši so poudarili vlogu kominformističnega in agnelotovskega vodstva ob raznih prilikah, ki se sli bodisi za konkretne akcije proti povratku Italije bodisi za samo borbo za STO. Pri tem so omenili n. pr. nabrežinske kominformiste, ki so po 8-oktobrskega diktatu kričali po gostilnah, da pridejo stokrat raje pod Italijo kot pod Jugoslavijo, ter agnelotove, ki so se posmehovali našim pozivom na skup. no akcijo proti uveljavitvi 8-oktobrskega sklepa, t. j. proti naslini in imperialistični ključnici cone, so delate tako imenovane neodvisnostne skupine, ki so se po položaju zahtevali ne besed, temveč dejanj.

Glede sedanjega položaja so tovarši navedli številne propagandne kominformistične razpisne, ki so zločinsko varu našo ljudstvo in skuša v njem vzbuditi odpor do matične domovine. Kričijo proti razdelitvi, za plebiscit ali za STO, toda v praksi se niso niti enkrat izjavili proti povratku Italije, niti niso protestirali proti vključevanju tržaškega gosposdarstva v italijansko, niti enkrat niso demonstrirali ali stavkali proti naklepom italijanskega imperializma.

Tudi sedaj organizirajo stavke, kot n. pr. v Nabrežini, kjer so delavci, ki so zaposleni pri SELAM, izjavili, da jim bodo odtrgali plačo za dve uri, pa ni delala ali ne delajo, kar nam kaže, da se ljudem prikazuje goljufivo in dvo-
lično politiko kominformističnega vodstva, ki se z vsemi silami trudi, da bi odvrnilo množice od konkretne borbe proti povratku Italije, da bi jih uspravilo in s tem olajšalo vlogo italijanskega imperializma.

Tov. Franc Lipovec, ki je v imenu izvršnega odbora OF prisostvoval sestanku, je nato prikazal sedanjí položaj v luči mednarodnih dogodkov. Predvsem je poudaril razliko med kominformističnim vodstvom leta 1918, ki ni imelo reakcionarno vladno pomenila nič in sedanjim, socialističnim Jugoslavijo, ki se je s svojo samostojno in neodvisno politiko uveljavila v svetu in si pridobila spoštovanje in ugled. Če Jugoslavija ne uveljavlja politike, ki jo vsega začetka uresničuje težnje našega ljudstva, je temu v prvi vrsti kriva Sovjetska zveza, ki se je z zahodnimi imperialisti sporazumela o razdelitvi interesnih sfer in o pripadnosti tega področja. Ko je naša zveza izdala izjavo, da mora zapustiti Trst, je bila usoda tega področja zapечатena. Ob mirovni pogodbi je bilo ustvarjeno SVO kot kompromisna rešitev, pri čemer je bilo kominformistično vodstvo, ki je bilo v prvi vrsti krivo za rešitev, predstavljalo ta rešitev. Trst, ki je bil namenjen 8. oktobra, in prisilila Italijo na pogajanja, da pri tem čim več doseže, da zaščiti naše nacionalne in gosposdarske interese ter uveljavi svojo vpliv nad tem področjem. Dosegla je, da ni več govora o coni B in to je v teh okoliščinah velik uspeh.

Tov. dr. Dekleva, ki je bil prav tako prisoten na sestanku, je razložil, da je OF na svojih močeh skušala organizirati odpor proti povratku Italiji. Kljub zunanjim silam, ki so rovarile proti STO, ni bila rešitev morda v tem, da bi se prebivalstvo angloameriškega imperializma, o čemer bi ti vsakakor morali voditi računa. Toda kot od vsega začetka Sovjetska zveza, tako je bil kasneje Vidali tisti, ki je razbil enotnost demokratičnih množic tako na steno odprta uresničenju imperialistične rešitve tržaškega vprašanja.

Kominformovska parola, da gre za razdelitev STO, pomeni razdelitev ljudi, kar je bil razdeljen že po devinskem sporazumu. Če za kaj gre, tedaj lahko govorimo samo o spremembi uprave. Kominformovsko vodstvo se tega prav dobro

zaveda, a kljub temu vara ljudi in jih izkorišča kot silo, ki poganja koleksa rimskega imperializma. Zato se kominformovsko vodstvo tudi ni nikoli izreklo proti nameravani spremembi uprave nad cono A, medtem ko je OF to stališče vedno poudarjala, se borila in se še bori, da se tega ne pri-
de ter da prevzame oblast nad tem področjem ljudstvo, ki na njem živi. Zavedati se moramo, da je le v neodvisnosti in vseh področjih udeleževanja zajamčen vsestranski razvoj Trsta in nas samih.

Kominformovska propagandna pravi, da nas Jugoslavija prodaja Italiji. Gre za zločin, ki smo jih takrat doživeli, našemu ljudstvu še v živem spominu. Zato je razumljivo, da so se odločno izrazili proti povratku Italije ter zahtevali, da se slovenska zemlja, naseljena s slovenskim prebivalstvom, priključi k Jugoslaviji.

Čeprav v tem primeru odredimo od mesta, je izjavil eden izmed prisotnih tovaršev, bomo za nekaj časa potrpeali, saj ne more biti daleč dan, ko bo tudi Trst pripadal svojemu zaledju.

Z RAZPRAVE NA ZADNJI OBČINSKI SEJI Preusmeritev filobusa štev. z Istrske ulice na Pončano

Nekaj podatkov o številu potnikov in o donosnosti oz. pasivnosti nekaterih filobusnih odn. tramvajskih zvez ACEGAT v mestu

Kot smo že na kratko pisali, je tržaški občinski svet na svoji zadnji seji razpravljal tudi o preusmeritvi filobusne proge štev. 1 na Pončano, tako da bi bil ta mestni predel povezan z glav. no postajo. O stvari je poročal odbornik Carra, ki je dejal, da bo postavitev vseh preostalih naprav stala 14 milijonov 200.000 lir. Proga se odcepi od Istrske ceste ter pojde po Ul. Pončane, Ul. Zorutti, delu Ul. Lorenzetti, nato pa se okrene, v ul. Doda. S tem odpade tisti del filobusne proge št. 1, ki gre od križišča Istrske ulice v ul. Pončano, pa do Sv. Šobote, tako da ta del ne bo več zvezan z glavno postajo.

Prav zato je predlog odobornika Carre natelet na številne kritike. Tako je demonstiral prof. Gregoretti predvsem kritiziral uvedbo nove proge, ker se je ravno te dni pokazalo, da uvedba nove filobusne proge kar zavirajo. Drugi svetovniki pa so poudarili, da ostanje s preusmeritvijo proge št. 1. prebivalci Istrske ulice brez povezave s postajo. Odbornik Carra je bil tudi vse te opozicije in je pri tem navedel nekaj zanimivih števil. Predvsem je ugotovil, da se pelje po dosedanjih statistikah s filobusom št. 1 mnogo več ljudi na postajo s Pončane kakor pa z Istrske ul. Z delom, ki se od skupnega števila potnikov pelje na postajo samo 7 odst. Glede avtobusov je dejal, da stanejo ACEGAT precej več kot pa tramvaj in filobusi. Vsi ki sedež v avtobusu stane 2,95 lire, v tramvaju 2,60 lire, v filobusu pa samo 2,40 lire, kar dokazuje, da je prevoz z avtobusi najmanj donosen oziroma najbolj pasiven. Glede filobusov imajo prednost pred tramvajem, ker vozijo hitreje in ker pelje filobus lahko 110 oseb, tramvaj pa samo 70. Glede avtobusne proge št. 5, ki jo je prof. Furlani dejal, da je bilo prej na tramvaju več potnikov kot sedaj na filobusu, je Carra dejal, da je ta proga edina aktivna proga v Trstu, ker je bila prej spremenjena v filobusno, le za malenkost pasivna. Odbornik Carra je tudi govoril o možnosti podaljšanja filobusne proge št. 19 od Oberdanove trga do postaje. Sedaj delajo statistiko, da ugotovijo, ali se to izplača. Kar se tiče Istrske ulice, bo pomembno kanje proge št. 1, skoraj popolnoma nadomeščeno, ko bo ulica vsa popravljena in bodo vozili filobusi proge št. 10 hitreje, tako da bo presledek med vsakim filobusom trajal samo sedem minut. Razlaga odbornika Carra pa ni prepričala prof. Gregorettija, ki je dejal, da iz lastne skušnje ve, da se morajo ljudje, ki hodijo na pokopališče, še sedaj stiskati v filobusih kot sarabli. Čeprav sta sedaj na razpolago dve filobusni progi, vsa diskusija o okrog tega vprašanja je pokazala, da je res nemogoče zadovoljiti hkrati želje vseh ljudi.

HUDA PROMETNA NESREČA V UL. CAMPANELLE

6-letna deklica pod lambreto s prebito lobjano in drugimi poškodbami

Dekletce se je odločilo iz skupine otrok, ki so se igrali na cesti in se zaletelo v vozilo, ki se je z njo vred vrnilo v jarek

Okoli 20.30 so v izredno resno stanje sprejeli na I. kirurškem oddelku komaj 6-letno Orietto Tellici iz Ul. Petronio, kateri so ugotovili poleg možganskega pretresa tudi rano na senčni strani glave s prebitim lobjano in razne rane po drugih delih telesa. Dekletce je pripeljal v bolnišnico z rešilnim avtom njen oče, ki je privozil v višino stavbe št. 46 je opazil pred seboj avto « Fiat 500 » katerega je vozil 56-letni Marijo Slama iz Ul. Soncini, ki je tedaj pogol motor in se z vozilom premaknil proti desni strani ceste. Svara je sicer takoj zavrla, a je kljub temu trčil v zadnji del Fiata, katerega je Slama ustavil, ker je z nasprotni smeri prihajalo drugo vozilo.

Ker se je Svara med padcem potkolkel, ga je Slama takoj odpeljal v bolnišnico, kjer so mu samo izprali praske 6 deh.

Z lambreto v avto

Okoli 20 minut po 13. uri je 42-letni Anton Svara iz Skedenske ulice 113 vozil s svojo lambreto po Ul. Balamontičetto v smer Ul. Balamontičetto, ko je privozil v višino stavbe št. 46 je opazil pred seboj avto « Fiat 500 » katerega je vozil 56-letni Marijo Slama iz Ul. Soncini, ki je tedaj pogol motor in se z vozilom premaknil proti desni strani ceste. Svara je sicer takoj zavrla, a je kljub temu trčil v zadnji del Fiata, katerega je Slama ustavil, ker je z nasprotni smeri prihajalo drugo vozilo.

Ker se je Svara med padcem potkolkel, ga je Slama takoj odpeljal v bolnišnico, kjer so mu samo izprali praske 6 deh.

Zapir v pekarni

Okoli polne je 39-letna Miroslava Krosovic pr. Sik iz Doline prijavila policiji, da ji je neznan žig ukradel v pekarni na Lazu Petalozzi denarnico z osebnimi dokumenti in 20.000 lirami v gotovini.

Tračnica na prst

Med polaganjem tračnice v bližini Oreha je ena od teh pristisnila 48-letnemu težaku Rudolfo Rakiču iz Ul. sv. V. da prst leve roke k tlom, zaradi česar je posnedežene zatekel v bolnišnico, kjer so ga pridržali na ortopedskem oddelku. Če ne bo komplikacij, bo Rakič okreväl v 10 dneh.

DRZEN ROPARSKI NAPAD V PRETEKLI NOČI

Žrtve sta pokrila z odejo in izropala stanovanje

Po opisu obeh napadalcev je policija neposredno po ropu aretirala enega od napadalcev z delom plena, medtem ko je drugi v temi ušel

32-letni Bruno Bertot z Lonjerske ceste 177 je včeraj ponoči postal žrtev drznega roparskega napada v svoji spalnici. Moža je namreč zbudilo govorjenje in ko je odprl oči, ga je svet žepne svetilke oslepil, medtem ko ga je eden od pl. roparjev večkrat udaril z nekim predmetom, ki je bil podoben nožu. Medtem ko sta mu napadalec pokrila glavo z odejo, ki sta jo potegnola s postelje, sta mu velela naj molči in naj jima izroči vse, kar ima vrednega.

Ko sta neznanca dokončala delo, sta se naglo oddaljila, na kar je Bertot vstal in ugotovil, da sta mu ukradla obleko, suknjico, dežni plašč, zimski plašč, dva para navadnih in en par smučarskih čevljev, zlat prstan, 10.000 lir vredno uro in 30.300 lir v gotovini.

Pertot je takoj poklical policijske agente in jim pojasnil, da sta ga oropala verjetno dva neznanca, ki sta se malo prej oddaljila z vespo. Agenti so nemudoma odšli za neznanca.

Ostale vesti iz tržaške kronike berite na 6. strani.

ZDRAVSTVENO IN HIGIENSKO POROČILO ZA JUNIJ

Po daljšem času presežek rojstev nad umrljivostjo

Tudi število primerov nalezljivih obolenj se je znižalo
Zaplenjenih nad 15.000 kg svežega sadja in povrtnine

Iz poročila zdravstvenega in higienskega urada tržaške občine za junij je razvidno, da se je splošno zdravstveno stanje v primerjavi z majem izboljšalo. To je se najbolj razvidno iz podatkov o prijavljenih nalezljivih obolenjih. Teh je bilo precej manj in sicer le 5 primerov davice (4 v maju), 37 primerov škrtin (66 v maju), 9 primerov tifusne mrzlice (42 oseb), 6 primerov noric (10 oseb). Po dolgem času namreč poročilo tudi presežek rojstev nad smrtni. V juniju se je namreč rodilo 220 živih otrok in 11 mrtvih, umrlo pa je 181 oseb.

Po dolgem času namreč poročilo tudi presežek rojstev nad smrtni. V juniju se je namreč rodilo 220 živih otrok in 11 mrtvih, umrlo pa je 181 oseb.

Tovariš dr. Dekleva je orisal mednarodni položaj, ki je privedel v sedanjo fazo tržaške vprašanje, pri čemer zato ne smemo zapirati oči pred stvarnostjo, da ne bi ostali pred razvojem dogodkov brez.

Z RAZPRAVE NA ZADNJI OBČINSKI SEJI Preusmeritev filobusa štev. z Istrske ulice na Pončano

Nekaj podatkov o številu potnikov in o donosnosti oz. pasivnosti nekaterih filobusnih odn. tramvajskih zvez ACEGAT v mestu

Kot smo že na kratko pisali, je tržaški občinski svet na svoji zadnji seji razpravljal tudi o preusmeritvi filobusne proge št. 1 na Pončano, tako da bi bil ta mestni predel povezan z glav. no postajo. O stvari je poročal odbornik Carra, ki je dejal, da bo postavitev vseh preostalih naprav stala 14 milijonov 200.000 lir. Proga se odcepi od Istrske ceste ter pojde po Ul. Pončane, Ul. Zorutti, delu Ul. Lorenzetti, nato pa se okrene, v ul. Doda. S tem odpade tisti del filobusne proge št. 1, ki gre od križišča Istrske ulice v ul. Pončano, pa do Sv. Šobote, tako da ta del ne bo več zvezan z glavno postajo.

Prav zato je predlog odobornika Carre natelet na številne kritike. Tako je demonstiral prof. Gregoretti predvsem kritiziral uvedbo nove proge, ker se je ravno te dni pokazalo, da uvedba nove filobusne proge kar zavirajo. Drugi svetovniki pa so poudarili, da ostanje s preusmeritvijo proge št. 1. prebivalci Istrske ulice brez povezave s postajo. Odbornik Carra je bil tudi vse te opozicije in je pri tem navedel nekaj zanimivih števil. Predvsem je ugotovil, da se pelje po dosedanjih statistikah s filobusom št. 1 mnogo več ljudi na postajo s Pončane kakor pa z Istrske ul. Z delom, ki se od skupnega števila potnikov pelje na postajo samo 7 odst. Glede avtobusov je dejal, da stanejo ACEGAT precej več kot pa tramvaj in filobusi. Vsi ki sedež v avtobusu stane 2,95 lire, v tramvaju 2,60 lire, v filobusu pa samo 2,40 lire, kar dokazuje, da je prevoz z avtobusi najmanj donosen oziroma najbolj pasiven. Glede filobusov imajo prednost pred tramvajem, ker vozijo hitreje in ker pelje filobus lahko 110 oseb, tramvaj pa samo 70. Glede avtobusne proge št. 5, ki jo je prof. Furlani dejal, da je bilo prej na tramvaju več potnikov kot sedaj na filobusu, je Carra dejal, da je ta proga edina aktivna proga v Trstu, ker je bila prej spremenjena v filobusno, le za malenkost pasivna. Odbornik Carra je tudi govoril o možnosti podaljšanja filobusne proge št. 19 od Oberdanove trga do postaje. Sedaj delajo statistiko, da ugotovijo, ali se to izplača. Kar se tiče Istrske ulice, bo pomembno kanje proge št. 1, skoraj popolnoma nadomeščeno, ko bo ulica vsa popravljena in bodo vozili filobusi proge št. 10 hitreje, tako da bo presledek med vsakim filobusom trajal samo sedem minut. Razlaga odbornika Carra pa ni prepričala prof. Gregorettija, ki je dejal, da iz lastne skušnje ve, da se morajo ljudje, ki hodijo na pokopališče, še sedaj stiskati v filobusih kot sarabli. Čeprav sta sedaj na razpolago dve filobusni progi, vsa diskusija o okrog tega vprašanja je pokazala, da je res nemogoče zadovoljiti hkrati želje vseh ljudi.

Občinski svet gre na počitnice

S predvčerajšnjo sejo tržaškega občinskega sveta niso izprali dnevnih redov, niti današkega zasedanja. Kljub temu pa so sklenili, da se bo občinski svet ponovno sestel šele po 15. avgustu in da bodo sedaj nadaljevali z razpravljanjem o preostalih točkah dnevnega reda.

Stavka carinskih uslužbencev

Tudi včeraj se je nadaljevala stavka carinskih uslužbencev, ki protestirajo proti nameram italijanske vlade, da jim odvzame neke privilegije. Stavka se bo nadaljevala do 17.30 v ponedeljek in močno prizadene delo v pristanišču. Člani CILS se stavke ne udeležujejo.

Novi prispevki za pojavljence

Čeprav smo navedli nekaj akcij za poplavljenost v Sloveniji, ne zaključimo, smo v zadnjih dneh prejeli še nove prispevke od Sv. Ane, s Proseka, in iz Bankove.

Objavljamo seznam darovalcev:

OD SV. ANE:
Franc Sedemlje 300, Skojska Borko 100, Milja Zernan 200, Franc Sedemlje 100, Sana Kala, Marija Zani 100, Danila Gustin 150, Danka Vrhovc 150, Silvester Legiš 100, Ivanka Berc 100, Danila Filip 100, Danila Brijak 100, Cesar 200, Ant. Starc 300, Richard Starc 200, Jurec 100, Viktor Prosen 500, Habo 100, Viktor Prosen 500, Susterš 200, Sava Propat 100.

S PROSEKA:
Zavarovalnica kmetje živine 3000, Pirjevec 1.200, Grilane 1000, Sardoč P. 500, Ukmar M. 1000, Bukovec J. 500, Sana Kala, Stoka 1.500, Prasel J. 500, Fersolja 1.300, Ukmar E. 500, Ukmar M. 300, Božnja 1.000, Bukovec M. 200, Prasel M. 100, Sitar M. 200, Ružič P. 1000, Cibic J. 500, Slare A. 300, Bujalec 200, Jusu 100, Justina 30, Zucoli 200, Danu 150, N. N. 200, Catin 100.

OD VČERAJ DO DANES

DNEVJA SMRTI IN POROKE
Dne 17. julija, 1. se je v Trstu rodilo 12 otrok, umrlo je 10 oseb, porok pa je bilo 5.

POROČILO PO SE: kotlar Salvatore Pogornik in gosposdar Giuliana Semen, študenti, Bertot in bolničarka Natalja Terčič, trgovca Maria Magnin in gosposdarina Maria Trimarchi, pomorščak Albino Fabiani in gosposdarina Filippa Pecorella, šofer Arcadio Baroni in prodajalca Silvana Re.

UMRLI SO: 88-letna Antonia Corda vd. Corsi, 87-letna Alberta Giovannini, 78-letni Matteo Trost, 71-letni Ivan Cipej, 64-letni Armando Rechioni, 53-letni Bruno De Angel, 65-letna Elisabetta Zangrande pr. Nenz, 63-letni Antonio Cumbal, 26-letna Anton Novacco pr. Sama, 6 ur stara Maria Sonia Schillani.

PRIHODI IN ODHODI LADIJ
PRIHODI: iz Chigge prazna ladjla «Edgardo», iz Costanaje ladjla «Manuela», iz Gradača z 10 potniki ital. ladjla «Grado», iz Gradača z 31 potniki ital. ladjla «Grado».

ODHODI: proti Reki s 23 potniki ital. ladjla «Bakari», proti Gradaču z 16 potniki ital. ladjla «Grado», proti Reki s 560 t razne blaga: jug. ladjla «Skoplje», proti Benetkam s 650 t razne blaga ital. ladjla «Monviso», proti Gradaču z 13 potniki ital. ladjla «Grado», proti Ravenni z 228 potniki ital. ladjla «Grado».

ZAHVALA
Vsem, ki so z nami sočustvovali ob bridki izgubi nepoznanega.

Franca Sluge
se najtopleje zahvaljuje. Posebna zahvala darovalcem cvetja ter vsem, ki so spremili draga pokojnika na njegovo zadnjo pot.

Zaljubljeni sinovi, hčerke in ostali sorodniki.
Trst-Štjak-Rodica.
18.7.1954.

SNG

RADIO

Danes 18. t. m. ob 20. uri gostovalni Adžovčani s Herbertovo komedijo «Vskaki sto let».

IV. okraj OF organizira 1. 8. 1954 enodnevni izlet v Ljubljano in na Bled. Vpisovanje na sedežu v Skednju 122 vsak dan od 18. do 20. ure.

Izlet v Skočjan. Nanemaravani izlet borkovljanske mladine, ki bi moral biti 25. t. m., je prenesen na 8. avgust. Nadaljuje se vpisovanje pri tov. Gregoriju Aleksiju.

Mladina iz Lonjerja organizira 1. avgusta izlet na Bled, vpisovanje od ponedeljka 19. t. m. do četrtka 22. t. m. na sedežu prosvetnega društva.

Motoklub «Skedenj» organizira 31. julija in 1. avgusta izlet na Reko in v Opatijo. Vpisovanje na sedežu do 22. julija.

Motoklub «Amatori» organizira 1. avgusta izlet v Pazin, Vizitnado, Poreč in Opatijo. Vpisovanje do 21. t. m. Za 10-dnevni motoklubični izlet, ki se začne 15. avgusta, se zaključuje vpisovanje 2. avgusta.

Razna obvestila

Tržaški filatelistični klub «L. Kosira» danes 18. t. m. v prostorih kluba, Ul. Roma 15, II. red. n. sestanek od 9. do 12. ure. Delitev revije «Nova filatelia» št. 7.

Člani, ki se želijo udeležiti izleta 1. avgusta t. l. v Ljubljano naj se prijavijo med sestankom, ker je to zadnji rok vpisovanja.

Tajništvo Zveze prosvetnih delavcev vseh vseh osončnikov, ki so se prijavili za sestanek za mesec avgust v Sloveniji, naj se zberejo na sedežu v Ul. Roma 15 v ponedeljek 19. julija 1954 ob 17. uri.

GLEDALIŠČE VERDI

Danes se začne pri blagajni gledališča prodaja vstopnic za predstavitev opere «Cavalleria rusticana» in «Gluca», ki bo v torek ob 21. uri s 12. istimi nastopajočimi kot pri prejšnjih izvedbah.

V pripravi je opera «Rigoletto».

KINO

Rossetti, 15.30: «Devetindesetletni mož», J. Ireland, R. Denning, Excelsior. Zaprti zaradi obnove. Fenice, 15.00: «Zločin pri deževju», E. Bresson, L. Palmieri. Nazionale, 15.00: «Za staro zavarstvo», R. Scott, L. Barker. Film-dramatic, 15.00: «Luisianški pustovenci», T. Power, P. Laurie. Jutri: «Maskevalci», D. Fairbanks.

Arborea, 16.00: «Otok na nebu», J. Wayne. Auditorium, 15.00: «Clj Burma», E. Flynn, W. Prince. Astra, 15.00: «Prisel sem ob zori», G. Gable, G. Tierney. Cristallo, (Trg Peruginio) 14.30: «Svet mojih rok», G. Peck, A. Blyth.

Graticcio, 15.30: «Brez mater», R. Widmark, J. Dru. Alaharda, 15.00: «Norosti v svežem», E. Pawlick, H. Holt. Aristo, 17.00, 18.45, 20.30 in 22.15: «Zig eldove norosti», W. P. Armonia, 14.30: «Iriski zakladi», H. Bogart, J. Jones. Aurora, 15.00: «Kraljevi mornarici», G. Peck. Garibaldi, 14.00: «Ončastena», M. Vitale A. Farnese.

Ideale, Zaprti zaradi obnove. Imoco, 15.00: «Jubelni pol stoletja», A. Sordi. Mladini izpod 16 let prepovedano. Italia, 15.00: «Nora ljubezna», E. Amaldi.

Viale, 14.30: «Sin Robin Hooda», C. Wilde. Jutri: «Por zapisa», Kino ob morju, 15.00: «Aldar», R. Tedaldi. Massimo, 15.00: «Princesa z Babilona», B. Hope. Moderna, 16.00: «Manona», C. A. Sordi. Mladini izpod 16 let prepovedano. Savona, 14.00: «Narednik Bums», E. Bresson.

S. Marco, Zaprti počinke zaprti Vittorio Veneto, 15.00: «Pomladni zvoki», C. Webb. Azzeo, 15.00: «Korzarji, L. Hayward. Jutri: «Zenska, ki so jo hoteli linčati».

Belvedere, 16.00: «Paradizna zaprti», G. Peck. Marconi, 16.30: «Plymouthski dušlovci», Van Johnson. Novo clae, 15.00: «Voščena krink», C. Jones. Odeon, 15.00: «Trinidadski, R. Hayward. Jutri: «Puščavski konj», R. Scott.

Venezia, 14.00: «Zivio Robin Hood», J. Derek.

POLETNI KINO:
Ariston, 20.30 in 22.00: «Zig eldove norosti», W. P. Armonia, 14.30: «Iriski zakladi», H. Bogart, J. Jones. Aurora, 15.00: «Kraljevi mornarici», G. Peck. Garibaldi, 14.00: «Ončastena», M. Vitale A. Farnese. Ideale, Zaprti zaradi obnove. Imoco, 15.00: «Jubelni pol stoletja», A. Sordi. Mladini izpod 16 let prepovedano. Italia, 15.00: «Nora ljubezna», E. Amaldi.

Viale, 14.30: «Sin Robin Hooda», C. Wilde. Jutri: «Por zapisa», Kino ob morju, 15.00: «Aldar», R. Tedaldi. Massimo, 15.00: «Princesa z Babilona», B. Hope. Moderna, 16.00: «Manona», C. A. Sordi. Mladini izpod 16 let prepovedano. Savona, 14.00: «Narednik Bums», E. Bresson.

S. Marco, Zaprti počinke zaprti Vittorio Veneto, 15.00: «Pomladni zvoki», C. Webb. Azzeo, 15.00: «Korzarji, L. Hayward. Jutri: «Zenska, ki so jo hoteli linčati».

Belvedere, 16.00: «Paradizna zaprti», G. Peck. Marconi, 16.30: «Ply

Amiru Feiglu ob 75-letnici

fektore v Trstu. Vse knjige so se tiskale v tiskarni »Tipografija Consorziale« (bivši tiskarna »Edinost«) v Trstu. Celotna naklada teh knjig je menda znašala 19.600 zvezkov.

Medtem ko sta do konca letošnjega leta obe skupini vsaj za javnost delovali ločeni druga od druge, je sedaj dognano, da je Feigl začel pridno sodelovati tudi pri širjenju knjig Mohorjeve družbe po Jugoslaviji.

»Feigl sicer iz umljivih razlogov, ni priznal tega dejstva, toda tukajšnja krkvestura je to laško neovrgljivo dokazala.

Italijanski pregovor pravi »Carta canta«. V tem primeru je bil ta papir Feiglovo pismo Vošnjaka.

Ker pa seveda utegne biti eno samo pismo premo, so Feiglu nekaj mesecev pozneje pripisali očetovstvo tujega pisma, namreč pisma, ki ga je 2. novembra 1939 poslal dr. A. Kacin dr. Tinetu Debeljaku v Ljubljano in s katerim ga je podobno, kakor leto prej Feigl Vošnjaku, obvestil, da so izšle knjige Mohorjeve družbe. Tudi to pismo je šlo skozi tajno cenzuro, kjer so ga prepisali in slikali. V ustreznem spisu goriške kvesture bomo tako podali iz inkriminirane pisma:

«... ob tej priliki te prosim v imenu Družbe, da poročaš o njih (namreč o Mohorjevih knjigah) v dnevnih in časnikih čim krajše, kajti prepričani smo, da dolgi in sončni prikazi naših publikacij ne bi koristili krogu naših bralcev. Tudi ta akt ima kratek pripis. Glasi se:

»Podpis je skoro nečitljiv (razbrali so ga kot »Kain«) in smatramo, da v obliki, ki smo jo razbrali, ne ustreza pravemu imenu.

Zaradi tega so iskali pravo ime, in to ime je bilo Feigl. To veliko odkritje nam razodeva pismo št. 074 Gab, ki ga je 15. novembra 1939 poslal goriški prefekt svojemu kolegu v Trst. Tam bomo te obvestili.

«... Slovanščina tisk za meji seveda ni opustil prilike, da je objavil recenzije in tako skrbel za večje širjenje šestih novih Družbinih knjig. (Zopet licenčna poetična fašistična prefekta, kajti prav tisti dan je objavil »Slovenec« prvo poročilo in še to je vsebovalo samo golo naštevane knjig. Obširnejše poročilo je kljub Kacinovemu opozorilu objavil v istem listu Tine Debeljak (td) šele teden dni pozneje).

«To je zaskrbelo celo glavne glave tebevalca teh publikacij, publicista Diomera (tako bomo v spisu) Feigla, znanega ekspozenta Slovencev (v spisu je »callogeni«), ki hočejo trdno ohraniti ljubezen do svojega jezika in do slovenskih tradicij, da tako ovirajo mirno italijansko penetracijo v te dežele. Da bi namreč preprečili, da bi tak publicistična vzbujala preveliko pozornost italijanskega življa za Kolerad, je Feigl 2. t. m. hotel pisati Antonu Debeljaku (zopet licenčna poetična pisca), ki

(Nadaljevanje na 6. strani)

Pred nedavnim je kongresna knjižnica v Washingtonu priredila razstavo v spomin največjega ameriškega ljudskega junaka — cowboya, ki ga danes pozna ves svet in obsejajo mladin vseh psov. Razstavo je priredil folklorni oddelk kongresne knjižnice, ki je opravil odlično delo najprej že s tem, da je zbral gradivo o tej dokaj mladi ameriški tradiciji, ga uredil in v zanimivi in privlačni obliki predstavil občinstvu.

Razstava je bila prirejena pod geslom »Divji in nepoznani zapadi«, v čemer je pravzaprav vse povedano. V glavnem so bile razstavljene fotografije, slike, knjige in rokopisi, in iz vsega je bilo vidna rast pravljicne legende o ameriškem cowboju. Danes poznamo tega junaka »divjega zapada« po nekaterih starih slikah, ki so jih slikali nekateri slikarji, ki so si s pestimi in s pištolami sami delali zakone.

Legendarna osebnost je postal cowboy v Ameriki že od prvih poročilih odividcev »divjega zapada«, kjer so možje vsak dan rasti v velikane. Pričele so krožiti zgodbe o nevarnostih na mejah, o težavah v novem okolju. Te zgodbe so prevzele domišljijo bralcev na vzhodu, ki so do

besedno požirali vsako besedo, ki je bila napisana o novi deželi dogovodnih in obljub.

Najraje so brali pripovedi o spopadih in nasiljih z mej, o uvašanju zakonov zakonov v nedolžnih divjih pokrajinah, o dolgih pogonih živine od Teksasa do novih pastnikov daleč na severu in vzhodu, prav do meje Kanad.

Coprav so te pripovedi slonele v glavnem na rešenosti, kakor je razstava kongresne knjižnice lepo pokazala v podrobnosti, vendar sta nanje še posebej vplivali dve deli. Najprej je bila to knjiga o življenju ameriških živinorejcev v 80 letih prejšnjega stoletja, ki jo je napisal Theodor Roosevelt, kasnejši ameriški predsednik. Drugo tako delo je bila knjiga »Virginijec« Owena Wisterja, tukaj se je danesnji lik cowboya šele pričel

oblikovati, raste pa še vedno in je vedno ploden vir dobrih del. Razstava je bila na najvidnejšem mestu delo »Tenny« Roosevelta, »Ranch Life and the Hunting Trail«, poleg njegovega lika. Na razstavi v kongresni knjižnici so izbrane serije fotografij, ki jih je okoli leta 1900 napravil iz življenja nekaterih najlepših živinorejcev na seli divjega zapada Ervin Evans Smith. Na slikah je videti cowboya, kako vžigajo znamenja živini, lovijo konje, krotijo divje živali, pojejo, pijejo in po sončnem zahodu plešejo okoli ognjev.

Na razstavi je tudi vrsta slik, ki jih je napravil neki divji pionir fotografije, John Grabill, ki je ži-

ljudi divjega zapada, vose, mejaše in Indijance, ki bi jih nihče razen Hartea in Kiplinga ne mogel bolje opisati.

Ko je prodiral na zahod v fotografijah in slednjih s fotografijami aparatom, se je še povečalo področje cowbojskega junaka. Končno je film največ prispeval k oblikovanju njegovega lika. Na razstavi v kongresni knjižnici so izbrane serije fotografij, ki jih je okoli leta 1900 napravil iz življenja nekaterih najlepših živinorejcev na seli divjega zapada Ervin Evans Smith. Na slikah je videti cowboya, kako vžigajo znamenja živini, lovijo konje, krotijo divje živali, pojejo, pijejo in po sončnem zahodu plešejo okoli ognjev.

Na razstavi je tudi vrsta slik, ki jih je napravil neki divji pionir fotografije, John Grabill, ki je ži-

Slika iz novega Capovega filma »Greha«, ki je bil posnet v okolici Portoroža. (Drago Zupan kot pastir)

ŠE ENKRAT O GOSTOVANJU LJUBLJANSKE OPERE V TRSTU

Resno in dolgotrajno pripravo igre omogoča edinole stalnost ansambla

Vsi pevci ljubljanske Opere se poglobljajo v svoje vloge in jih podajajo z dobro igro

Ko je minil že teden, odkar je ljubljanska Opera zaključila svoje tretje gostovanje v Trstu, ko smo že prisostvovali njenim uspešnim predstavam in ocenili vsako posamezno predstavljeno delo, lahko zberemo vse svoje vtise in jih skupaj podamo v sintetičnem pregledu.

Ljubljanska Opera je prišla k nam, ki smo jo težko pričakovali. Izmed solistov in dirigentov jih je mnogo, ki smo jih bili bili že silali pri komornih in simfoničnih koncertih v Avdi-

toriju, marsikdo izmed njih se je že pri teh koncertih zelo približal tržaškemu občinstvu in postal pri njem popularen. Vendar smo si vsi želeli slišati celotni operni ansambel in prisostvovati operni in baletni predstavi. Ko so gostje prišli kar s štirimi deli, je bila množica, ki je prišla k predstavam, najboljše dokaz o zanimanju Tržičanov za naš največji operni ansambel in o tem, da je bil program pravilno izbran.

Iz južnoslovenske literature smo slišali Heršičev balet »Ohridska legend«, ki spada nedvomno med najboljše, najbolj zanimive in najbolj uspele južnoslovenske balette, ter Gotovčev opero »Ero z onega sveta«, ki je najboljša južnoslovenska opera. S tem je bila južnoslovenska glasbeno-odrška literatura kar najbolj častno zastopana. Da sta bila ti dve deli pravilno izbrani, nam priča razmeroma visoko število tujcev, ki so prisostvovali obema predstavama, posebno baletu.

Gounodov »Faust« je edino delo iz svetovne literature, ki nam ga je ljubljanska Opera predvajala pri tem svojem gostovanju. Tu smo imeli priliko najlažje primerjati zmogljivost ljubljanskega opernega ansambla z drugimi opernimi družinami in ansambli, ki gostujejo v našem mestu.

Iz domače operne literature smo slišali Forsterjevo opero »Gorenjski slavček«, ki je kot predstava na splošno uspešna, vendar je iz glasbenega stališča preveč pomanjkljivo delo. Z njim so gostje ustregli predvsem tistim obiskovalcem, ki sicer ne spadajo med redne obiskovalce opernih predstav, nikakor pa niso predvajali opere, ki bi se po svojih tehničnih možnostih postavila častno pred tujce v dokaz zmogljivosti slovenske operne tvornosti, kot se je že Gotovčev »Eros«

(Nadaljevanje na 6. strani)

Iz prvega dejanja opere »Ero z onega sveta« (Bukovčeva in Gostič).

Baletna scena iz opere »Faust«

Baletna scena iz opere »Faust«

Baletna scena iz opere »Faust«

Baletna scena iz opere »Faust«

Baletna scena iz opere »Faust«

Baletna scena iz opere »Faust«

Baletna scena iz opere »Faust«

Baletna scena iz opere »Faust«

Baletna scena iz opere »Faust«

sluga igralske nadarjenosti posameznikov ali zasluga režiserja, ampak je iskati prvi pogoj za to v ansamblu kot celoti. Edinole stalnost ansambla (mislim tu predvsem na solistične ansamble) omogoča resno in dolgotrajno pripravo igre, ki je ob glasbi načelne važnosti za vsestransko popolnost in uspeh predstave. Zato gre ljubljanski Operi odlično priznanje: v tem pogledu jo lahko primerjamo s francoskimi opernimi družinami, ki sta nastopili v Trstu v zadnjih letih. Sicer so igralsko popolnoma pripravljeni predstave italijanskih opernih družin in gostov v Trstu redke. Pri njih je vse preveč v navadi zvezdnosti, ki zahteva velike koncesije na račun igre in režije ter vpliva vedno kvarno na resnost predstave. (Na omenjen kot primer redke predstave, vzorne tudi v tem pogledu, predstav Menottičevega Konzula v Verdijevem gledališču pred dvema letoma.)

Vsi solisti so v glavnem odlični; nekateri, kot Bukovčeva, Heybalova, Gostič, Branjak so že dosegli odlična priznanja in dva od teh stalno gostujeta v tujini; druge, kot Karlovec, Smerkolja, Janka, Korošica, Lupšo, že poznamo kot odlične komorne ali operne soliste. Mlajši, mislim tu predvsem na Hočvarjevo, Drakslerjevo, Merlaka ter Kovač, obetajo, da se bodo razvili v prvovrstne pevce. Tudi ostali, ki smo jih slišali — Mlejnikova, Poljanarjeva, Banovec, Cuden, Anžlovar, Dolničar — so dobri pevci. Le redki so bili med nastopajočimi, ki nas niso zadovoljili.

Ne glede na njihove pevске zasluge hočemo tu poudariti eno, kar se nam zdi za uspeh operne predstave zelo važno: vsi pevci se resno poglobljajo v svoje vloge in jih podajajo z dobro igro. Da je pri operni predstavi igra vseh nastopajočih prepričljiva, ni to samo za-

sluga igralske nadarjenosti posameznikov ali zasluga režiserja, ampak je iskati prvi pogoj za to v ansamblu kot celoti. Edinole stalnost ansambla (mislim tu predvsem na solistične ansamble) omogoča resno in dolgotrajno pripravo igre, ki je ob glasbi načelne važnosti za vsestransko popolnost in uspeh predstave. Zato gre ljubljanski Operi odlično priznanje: v tem pogledu jo lahko primerjamo s francoskimi opernimi družinami, ki sta nastopili v Trstu v zadnjih letih. Sicer so igralsko popolnoma pripravljeni predstave italijanskih opernih družin in gostov v Trstu redke. Pri njih je vse preveč v navadi zvezdnosti, ki zahteva velike koncesije na račun igre in režije ter vpliva vedno kvarno na resnost predstave. (Na omenjen kot primer redke predstave, vzorne tudi v tem pogledu, predstav Menottičevega Konzula v Verdijevem gledališču pred dvema letoma.)

Vsi solisti so v glavnem odlični; nekateri, kot Bukovčeva, Heybalova, Gostič, Branjak so že dosegli odlična priznanja in dva od teh stalno gostujeta v tujini; druge, kot Karlovec, Smerkolja, Janka, Korošica, Lupšo, že poznamo kot odlične komorne ali operne soliste. Mlajši, mislim tu predvsem na Hočvarjevo, Drakslerjevo, Merlaka ter Kovač, obetajo, da se bodo razvili v prvovrstne pevce. Tudi ostali, ki smo jih slišali — Mlejnikova, Poljanarjeva, Banovec, Cuden, Anžlovar, Dolničar — so dobri pevci. Le redki so bili med nastopajočimi, ki nas niso zadovoljili.

Ne glede na njihove pevске zasluge hočemo tu poudariti eno, kar se nam zdi za uspeh operne predstave zelo važno: vsi pevci se resno poglobljajo v svoje vloge in jih podajajo z dobro igro. Da je pri operni predstavi igra vseh nastopajočih prepričljiva, ni to samo za-

sluga igralske nadarjenosti posameznikov ali zasluga režiserja, ampak je iskati prvi pogoj za to v ansamblu kot celoti. Edinole stalnost ansambla (mislim tu predvsem na solistične ansamble) omogoča resno in dolgotrajno pripravo igre, ki je ob glasbi načelne važnosti za vsestransko popolnost in uspeh predstave. Zato gre ljubljanski Operi odlično priznanje: v tem pogledu jo lahko primerjamo s francoskimi opernimi družinami, ki sta nastopili v Trstu v zadnjih letih. Sicer so igralsko popolnoma pripravljeni predstave italijanskih opernih družin in gostov v Trstu redke. Pri njih je vse preveč v navadi zvezdnosti, ki zahteva velike koncesije na račun igre in režije ter vpliva vedno kvarno na resnost predstave. (Na omenjen kot primer redke predstave, vzorne tudi v tem pogledu, predstav Menottičevega Konzula v Verdijevem gledališču pred dvema letoma.)

Vsi solisti so v glavnem odlični; nekateri, kot Bukovčeva, Heybalova, Gostič, Branjak so že dosegli odlična priznanja in dva od teh stalno gostujeta v tujini; druge, kot Karlovec, Smerkolja, Janka, Korošica, Lupšo, že poznamo kot odlične komorne ali operne soliste. Mlajši, mislim tu predvsem na Hočvarjevo, Drakslerjevo, Merlaka ter Kovač, obetajo, da se bodo razvili v prvovrstne pevce. Tudi ostali, ki smo jih slišali — Mlejnikova, Poljanarjeva, Banovec, Cuden, Anžlovar, Dolničar — so dobri pevci. Le redki so bili med nastopajočimi, ki nas niso zadovoljili.

Ne glede na njihove pevске zasluge hočemo tu poudariti eno, kar se nam zdi za uspeh operne predstave zelo važno: vsi pevci se resno poglobljajo v svoje vloge in jih podajajo z dobro igro. Da je pri operni predstavi igra vseh nastopajočih prepričljiva, ni to samo za-

sluga igralske nadarjenosti posameznikov ali zasluga režiserja, ampak je iskati prvi pogoj za to v ansamblu kot celoti. Edinole stalnost ansambla (mislim tu predvsem na solistične ansamble) omogoča resno in dolgotrajno pripravo igre, ki je ob glasbi načelne važnosti za vsestransko popolnost in uspeh predstave. Zato gre ljubljanski Operi odlično priznanje: v tem pogledu jo lahko primerjamo s francoskimi opernimi družinami, ki sta nastopili v Trstu v zadnjih letih. Sicer so igralsko popolnoma pripravljeni predstave italijanskih opernih družin in gostov v Trstu redke. Pri njih je vse preveč v navadi zvezdnosti, ki zahteva velike koncesije na račun igre in režije ter vpliva vedno kvarno na resnost predstave. (Na omenjen kot primer redke predstave, vzorne tudi v tem pogledu, predstav Menottičevega Konzula v Verdijevem gledališču pred dvema letoma.)

Vsi solisti so v glavnem odlični; nekateri, kot Bukovčeva, Heybalova, Gostič, Branjak so že dosegli odlična priznanja in dva od teh stalno gostujeta v tujini; druge, kot Karlovec, Smerkolja, Janka, Korošica, Lupšo, že poznamo kot odlične komorne ali operne soliste. Mlajši, mislim tu predvsem na Hočvarjevo, Drakslerjevo, Merlaka ter Kovač, obetajo, da se bodo razvili v prvovrstne pevce. Tudi ostali, ki smo jih slišali — Mlejnikova, Poljanarjeva, Banovec, Cuden, Anžlovar, Dolničar — so dobri pevci. Le redki so bili med nastopajočimi, ki nas niso zadovoljili.

Ne glede na njihove pevске zasluge hočemo tu poudariti eno, kar se nam zdi za uspeh operne predstave zelo važno: vsi pevci se resno poglobljajo v svoje vloge in jih podajajo z dobro igro. Da je pri operni predstavi igra vseh nastopajočih prepričljiva, ni to samo za-

sluga igralske nadarjenosti posameznikov ali zasluga režiserja, ampak je iskati prvi pogoj za to v ansamblu kot celoti. Edinole stalnost ansambla (mislim tu predvsem na solistične ansamble) omogoča resno in dolgotrajno pripravo igre, ki je ob glasbi načelne važnosti za vsestransko popolnost in uspeh predstave. Zato gre ljubljanski Operi odlično priznanje: v tem pogledu jo lahko primerjamo s francoskimi opernimi družinami, ki sta nastopili v Trstu v zadnjih letih. Sicer so igralsko popolnoma pripravljeni predstave italijanskih opernih družin in gostov v Trstu redke. Pri njih je vse preveč v navadi zvezdnosti, ki zahteva velike koncesije na račun igre in režije ter vpliva vedno kvarno na resnost predstave. (Na omenjen kot primer redke predstave, vzorne tudi v tem pogledu, predstav Menottičevega Konzula v Verdijevem gledališču pred dvema letoma.)

Vsi solisti so v glavnem odlični; nekateri, kot Bukovčeva, Heybalova, Gostič, Branjak so že dosegli odlična priznanja in dva od teh stalno gostujeta v tujini; druge, kot Karlovec, Smerkolja, Janka, Korošica, Lupšo, že poznamo kot odlične komorne ali operne soliste. Mlajši, mislim tu predvsem na Hočvarjevo, Drakslerjevo, Merlaka ter Kovač, obetajo, da se bodo razvili v prvovrstne pevce. Tudi ostali, ki smo jih slišali — Mlejnikova, Poljanarjeva, Banovec, Cuden, Anžlovar, Dolničar — so dobri pevci. Le redki so bili med nastopajočimi, ki nas niso zadovoljili.

Ne glede na njihove pevске zasluge hočemo tu poudariti eno, kar se nam zdi za uspeh operne predstave zelo važno: vsi pevci se resno poglobljajo v svoje vloge in jih podajajo z dobro igro. Da je pri operni predstavi igra vseh nastopajočih prepričljiva, ni to samo za-

sluga igralske nadarjenosti posameznikov ali zasluga režiserja, ampak je iskati prvi pogoj za to v ansamblu kot celoti. Edinole stalnost ansambla (mislim tu predvsem na solistične ansamble) omogoča resno in dolgotrajno pripravo igre, ki je ob glasbi načelne važnosti za vsestransko popolnost in uspeh predstave. Zato gre ljubljanski Operi odlično priznanje: v tem pogledu jo lahko primerjamo s francoskimi opernimi družinami, ki sta nastopili v Trstu v zadnjih letih. Sicer so igralsko popolnoma pripravljeni predstave italijanskih opernih družin in gostov v Trstu redke. Pri njih je vse preveč v navadi zvezdnosti, ki zahteva velike koncesije na račun igre in režije ter vpliva vedno kvarno na resnost predstave. (Na omenjen kot primer redke predstave, vzorne tudi v tem pogledu, predstav Menottičevega Konzula v Verdijevem gledališču pred dvema letoma.)

Vsi solisti so v glavnem odlični; nekateri, kot Bukovčeva, Heybalova, Gostič, Branjak so že dosegli odlična priznanja in dva od teh stalno gostujeta v tujini; druge, kot Karlovec, Smerkolja, Janka, Korošica, Lupšo, že poznamo kot odlične komorne ali operne soliste. Mlajši, mislim tu predvsem na Hočvarjevo, Drakslerjevo, Merlaka ter Kovač, obetajo, da se bodo razvili v prvovrstne pevce. Tudi ostali, ki smo jih slišali — Mlejnikova, Poljanarjeva, Banovec, Cuden, Anžlovar, Dolničar — so dobri pevci. Le redki so bili med nastopajočimi, ki nas niso zadovoljili.

Ne glede na njihove pevске zasluge hočemo tu poudariti eno, kar se nam zdi za uspeh operne predstave zelo važno: vsi pevci se resno poglobljajo v svoje vloge in jih podajajo z dobro igro. Da je pri operni predstavi igra vseh nastopajočih prepričljiva, ni to samo za-

sluga igralske nadarjenosti posameznikov ali zasluga režiserja, ampak je iskati prvi pogoj za to v ansamblu kot celoti. Edinole stalnost ansambla (mislim tu predvsem na solistične ansamble) omogoča resno in dolgotrajno pripravo igre, ki je ob glasbi načelne važnosti za vsestransko popolnost in uspeh predstave. Zato gre ljubljanski Operi odlično priznanje: v tem pogledu jo lahko primerjamo s francoskimi opernimi družinami, ki sta nastopili v Trstu v zadnjih letih. Sicer so igralsko popolnoma pripravljeni predstave italijanskih opernih družin in gostov v Trstu redke. Pri njih je vse preveč v navadi zvezdnosti, ki zahteva velike koncesije na račun igre in režije ter vpliva vedno kvarno na resnost predstave. (Na omenjen kot primer redke predstave, vzorne tudi v tem pogledu, predstav Menottičevega Konzula v Verdijevem gledališču pred dvema letoma.)

Vsi solisti so v glavnem odlični; nekateri, kot Bukovčeva, Heybalova, Gostič, Branjak so že dosegli odlična priznanja in dva od teh stalno gostujeta v tujini; druge, kot Karlovec, Smerkolja, Janka, Korošica, Lupšo, že poznamo kot odlične komorne ali operne soliste. Mlajši, mislim tu predvsem na Hočvarjevo, Drakslerjevo, Merlaka ter Kovač, obetajo, da se bodo razvili v prvovrstne pevce. Tudi ostali, ki smo jih slišali — Mlejnikova, Poljanarjeva, Banovec, Cuden, Anžlovar, Dolničar — so dobri pevci. Le redki so bili med nastopajočimi, ki nas niso zadovoljili.

Ne glede na njihove pevске zasluge hočemo tu poudariti eno, kar se nam zdi za uspeh operne predstave zelo važno: vsi pevci se resno poglobljajo v svoje vloge in jih podajajo z dobro igro. Da je pri operni predstavi igra vseh nastopajočih prepričljiva, ni to samo za-

Z izidom zbornika „Bori“ izpolnjena še ena vrzel

Kdorkoli je bil, ki je dal pobudo, da so »Bori« začeli izhajati, je ravnal koristno, popolnoma v skladu s potrebo, ki se je že del časa kazala. Dolžni smo mu s tega mesta izreči zasluženo priznanje. Hkrati ne moremo in ne smemo niti za hipec podvomiti, da bodo »Bori« v polnosti upravičili svoj obstoj ter z največjim uspehom izpolnili naloge, ki jim jih nalagata nova doba in nje potrebe.

Ker je znabit se kdo, ki mu ni jasno, zakaj pravzaprav gre, mu je treba povedati, da je beseda o novi književni in kulturni reviji, odnosno, kakor so jo hoteli sami izdajatelji imenovati, zborni-

ku za književnost in kulturo, ki je pred kratkim zagledal luč sveta v Kopru, njegova prva številka pa nam je pravkar prišla v roke. Kakor je prišla v naše, želimo, da si utre pot tudi v roke vseh, ki prizadeto slede in z iskrenim veseljem pozivamo vsak še tako skromen uspeh na področju slovenske duhovne ustvarjalnosti nasploh, in še posebno tam, kjer sta petindvajsetletna italijanska dominacija in fašistični teror tudi v tem pogledu zapustila pravega pogoršila.

Nemara nam ne bo nikoli dano, da vsaj kolikor toliko natančno prikažemo nenadomestljivo škodo, povzročeno nam od strani fašizma na o-

snovi političnega terorja, z gospodarsko diskriminacijo in drugimi najbolj raznovrstnimi oblikami uničevanja, ki so tu izvajale z vneto, kakršne ni bilo opaziti nikjer drugje na svetu. Toda ničesar ne gre primerjati s podostjo njegovega namena, da nam hkrati s fizičnim, t.j. političnim in gospodarskim uničenjem, pripravi tudi duhovno smrt. Zavedajoč se, da je za našo dokončno likvidacijo v prvi vrsti potrebno iztrgati nam iz telesa, kar tako rekoče pri si-

nerhem narodu predstavljajo njegovo dušo, se je z nebrzdanim sadizmom zagnal proti vsem našim kulturnim tradicijam, proti številnim našim kulturnim, posebnim in znanstvenim ustanovam, z eno besedo proti sleherni obliki naše duhovne tvornosti, ki je v teh in takšnih okoliščinah v resnici predstavljala našo moralno hrbenico, dušo in neizčrpen vir neogibno potrebne narodne trdnosti ter borbosti. Fašizem glede tega ni uspel povsem, zakaj ljudstvo se je dobro zavedalo nevarnosti, ki mu je s tem grozila, toda navzlic temu je bilo opustošenje velikansko, rane tako skeleče, da jih še danes čutimo.

Po končani drugi svetovni vojni in zmagi nad fašizmom, je bilo treba v novih okoliščinah in pogojih, ki so resda ne sami po sebi dajali določa nove možnosti poletu našega duhovnega ustvarjanja, vendarle trdo zaorati — tu mislimo v prvi vrsti na Primorje — v razvalinah, ki smo se ob osvoboditvi na njih znašli. Tu se odpirajo »Bori«.

»Bori« upoštevamo naravnost neustojljivo željo naših ljudi po duhovnih vrednotah vseh vrst, najširše možnosti udeleževanja, še posebno pa gledanja na vlogo, ki naj jo opravi v novi socialistični sredini kot buditelj nove socialistične miselnosti v ljudeh, kot tolmáč novih naprednejših družbenih odnosov, kot usmerjevalec njihovega hoteanja in volje v eni sami smeri — v smeri vztrajne in pravilne borbe za dokončno izgraditev in uveljavljanje socializma. Hkrati bodo razvijali in ljudem smisel za lepoto nasploh, za lepoto stvaritev človeškega duha še posebej, in nič manjša naj bi ne bila njihova vloga in doprinos pri oblikovanju novih, sodobnejših moralnih ter etičnih načel tako pri posamezniku kot pri družbi.

Takšno, menimo, tudi bodo »Bori«, vsaj kolikor moremo soditi po prvi številki, ki nam je ugajala. Verujemo, da so ljudje, ki so se krog njih

vah — sestavljajo dobri pevci in njegova tehnična zmogljivost je zelo velika. Orkester je častno izvršil svoje delo kljub vsem težavam, ki jih nudi predstava na odprtem. Vendar nam ni vedno zadovoljil; vse preveč smo čuli ritmične neskladnosti in tehnične šibkosti v igri godal in pihal, da bi jih mogli pripisati samo prej omenjenim težavam. Ni naša naloga, da iščemo tu vzroke tega; izreki bomo le željo, da ne bi orkester zaostajal po zmogljivosti in kakovosti za solisti, zborom in baletom.

Inscenacija je bila vedno okusna in je gotovo ustrezala tudi zahtevnemu gledalcu.

Toliko torej je o ansamblu in o predstavah.

Gostovanje je zapustilo v tržaških Slovenceh vse polno vtisov. Prav je, da bi bilo vsem našim ljudem omogočeno spoznati celotni ljubljanski operni ansambel. Prepričani smo, da je

Zbor, ki smo ga že po hvalili v ocenah o predsta-

va, ki je bil, ki je dal pobudo, da so »Bori« začeli izhajati, je ravnal koristno, popolnoma v skladu s potrebo, ki se je že del časa kazala. Dolžni smo mu s tega mesta izreči zasluženo priznanje. Hkrati ne moremo in ne smemo niti za hipec podvomiti, da bodo »Bori« v polnosti upravičili svoj obstoj ter z največjim uspehom izpolnili naloge, ki jim jih nalagata nova doba in nje potrebe.

Ker je znabit se kdo, ki mu ni jasno, zakaj pravzaprav gre, mu je treba povedati, da je beseda o novi književni in kulturni reviji, odnosno, kakor so jo hoteli sami izdajatelji imenovati, zborni-

ku za književnost in kulturo, ki je pred kratkim zagledal luč sveta v Kopru, njegova prva številka pa nam je pravkar prišla v roke. Kakor je prišla v naše, želimo, da si utre pot tudi v roke vseh, ki prizadeto slede in z iskrenim veseljem pozivamo vsak še tako skromen uspeh na področju slovenske duhovne ustvarjalnosti nasploh, in še posebno tam, kjer sta petindvajsetletna italijanska dominacija in fašistični teror tudi v tem pogledu zapustila pravega pogoršila.

Nemara nam ne bo nikoli dano, da vsaj kolikor toliko natančno prikažemo nenadomestljivo škodo, povzročeno nam od strani fašizma na o-

snovi političnega terorja, z gospodarsko diskriminacijo in drugimi najbolj raznovrstnimi oblikami uničevanja, ki so tu izvajale z vneto, kakršne ni bilo opaziti nikjer drugje na svetu. Toda ničesar ne gre primerjati s podostjo njegovega namena, da nam hkrati s fizičnim, t.j. političnim in gospodarskim uničenjem, pripravi tudi duhovno smrt. Zavedajoč se, da je za našo dokončno likvidacijo v prvi vrsti potrebno iztrgati nam iz telesa, kar tako rekoče pri si-

nerhem narodu predstavljajo njegovo dušo, se je z nebrzdanim sadizmom zagnal proti vsem našim kulturnim tradicijam, proti številnim našim kulturnim, posebn

Naše nedeljsko branje

SI, SENOR, NATURALMENTE...

WALTER FLOOTE

Med Zaputuco in Santa Fe me je zasledil vlakovodja v tovarnem vagonu. «Anda — izginila je zarjavela in segel z roko proti zadnjemu hladnemu žepu. Nisem čakal, da bi potegnil samokres ter dokončal kletico — pogled sem se čez steno vagona in odkosil. Z razbitim kolenom sem se spaval ob železniških tratičih skozi razbije mehiško planoto.

Prvi večer sem dospel do naselbine — glinasta koča in velika kašča. Nad glinasto kočo je visel bleščeč napis: «Administración del ferrocarril — Uprava državnih železnic».

Ko sem stopil v kočo, je ležal šef uprave državnih železnic v visoki mreži. Najprej je instiktivno segel po samokresu. Šele, ko se je prepiral, da nisem bandit iz Sierra, me je sprejel s prekipajočo mehiško ljubeznijo. Vesel je bil, da je po dolgem času videl zobet bel obraz. Z nekaj meseci je živel sam s 50 mehiškimi indijanci, ki so stanovali v visoki kašči, in s katerimi je oskrboval progo.

Kmalu sem sedel pred pečenim kosom mesa z zabeljenim fižolom. Potem sva Don Antonio in jaz izmenoma sešala s srebrno čevčico sladki okrepilni matje čaj iz velike posode.

«Kaj je pravzaprav vaš poklic?» me je vprašal Don Antonio. Spomnil sem se na napis, ki je krasil majhno kočo in sem odgovoril ne da bi trenil: «Železniški inženir...» Jaz sem zgrabil progo Berlin Marida.

Don Antonio je vpljudno in s spoštovanjem izbulil oči. «Senor, potem sva kolega...» Pod mojimi vodstvom so zgradili veliko počiščno železnico, ki pelje skozi Združene države... Saj jo poznate, Senor?

«Si, Senor, naturalmente... to je samoumevno...» sem odgovoril ter nisem pozabil spomliti izbuliti oči.

Don Antonio je z obžalovanjem zmajal z glavo. «Skoda... tukaj bi rabili zdravnik...» Prejšnji je pred štirimi tedni pobežnil... «Saj to se izvrstno ujema...» sem vzkliznil. «Namreč moj poklic je pravzaprav zdravnik. Študiral sem medicino v Heidelbergu, Parizu in Salamanci».

Sej je navdušen skočil pokonci. «Ali se upate prevzeti zdravniško oskrbo naše postaje?»

«Si, Senor, naturalmente, to je samoumevno...» sem odgovoril s prepričljivo hladnokrvnostjo. V skednju mi je bil majhna pregraja. «Zdravniška soba...» je rekel. Don Antonio veličastno in odpravljal vrata.

Prah se je zvrtil in kvišku. Poiki so bliskovito švigali po svojih mrežah. Na polici so stali tri steklenice. «Zdravila» je pojasnil Don Antonio.

Strokovnjaka nagubajoč čelo sem si ogledal eno od zapestnih steklenic.

Prvo steklenico je uporabljal vaš predhodnik pri kačjih pikih, je razložil šef. «Drugo pri zlomih, a tretjo pri prebavnih motnjah».

«Kaj pa je delal v drugih primerih?»

«Zmešal je prvo in tretjo ali drugo in tretjo steklenico. Kakor je pač na mestu».

Bil sem si na jasnem o svojem predhodniku.

Hvala bogu so bili Indijanci krepkega zdravja. Pa tudi Don Antonio grenka zdravila niso dila ter se je izogibal moje zdravniške pomoči.

Tako so minili v miru in enoličnosti trije tedni. Tedaj pa se je pripetil razburil dogodek. Pojavil se je neki Anglež s svojo mlado plavolaso soprogo, ki je imela angelški obraz, ter je ležala v nosilnici med dvema konjema in tiho jecala.

«Morate mi pomagati, ker nadaljnega transporta gotovo ne bo prenesla», je dejal Anglež, ki je bil lastnik velikega posestva oddaljenega od nas dan in pol hoda.

Mene je obil znoj. «Kaj pa se je zgodilo?» sem vprašal. «Ima grozne bolečine v želodcu», je odgovoril Anglež. «Domnevam, da bo to vnetje slepega črevesa in da jo boste morali v najkrajšem času operirati. Toda za božjo voljo ne pomejte ji tega, ker se zelo boji rezanja in operacij».

«Vnetje slepega črevesa... Operacija...» je veselo vzkliznil Don Antonio. «Saj to se sijajno ujema! Sreča, da imamo tako sposobnega zdravnika! Prosim — Don Walter, ki je študiral v Heidelbergu, Parizu in Salamanci!»

«To vendar ne gre! Sem togotno upovatelj. Nimam nobenih instrumentov. Saj ne morem operirati z lovskega nožem...» Jaz... jaz odlašam vsako odgovornost... Naj pride zdravnik iz Zaputuca!

Zdravnik iz Zaputuca je bil droben in izsušen mož s kozjo bradico.

«Ali ste prebrali seznam instrumentov, ki sem ga uprabil takoj po pozdravu?»

«Si, Senor, naturalmente, to je samoumevno», je odgovoril togo in zviki.

Z njegovim prihodom sem zopet dobil pogum. «Primer je težak, gospod kolega». Sem rekel. «Morava delati zelo previdno».

«Bona de videla» je ponosno odvrnil na svoj hudičev ožan način.

Po pregledu sva šla za hišo. To je bil edini prostor, kjer mi je lahko povedal svojo diagnozo.

«Imate prav, gospod kolega, to je vnetje slepega črevesa». Pogledal me je globoko v oči. «Operacija je neizogibna. Zadržal sem sapo».

«Toda», je nadaljeval, «primer je tako težak, da bi bilo brezpogojno potrebno, da bi poklicali še dr. Rodrigueza, našega slovitega kolega iz Mejica, na posvetovalen».

In tako se je tudi zgodilo. Don Antonio je napravil čudež s svojimi orzjemim aparatom in naslednjega dne popoldne je prišel dr. Rodriguez z letalom iz glavnega mesta. Prinesel je s seboj zložljivo operacijsko mizo in poln zaboj instrumentov.

Pregled. Potem posvet za hišo. Sloglasna diagnoza: vnetje slepega črevesa, brezpogojna operacija.

«Mlada žena je ležala na operacijski mizi. Previdno sem ji priključil z narkozo».

Prestrašeno me je pogledala. «Ali me boste operirali?»

«Bom sem odvrnil. «Toda ne bo hudega. Zgobj majhen poseg».

«Nič posebnega», je dejal z

omalovaženjem zdravnik iz Zaputuca.

«Le slepo črevo», je dodal neprevidno dr. Rodriguez. Bolnica se je sunkovito dvignila. «Slepo črevo? Saj so mi slepo črevo že pred desetimi leti izrezali».

Angležinja se je pozdravila s skodelico čaja, ki ga ji je pripravila neka Indijanka.

Dr. Rodriguez je odletel s svojo operacijsko mizo in zabojem instrumentov.

Kozja bradica se je odpetjal v Zaputuco.

Jaz pa nisem mogel prenašati posmehovanja in nemega zaničevanja Don Antonia. Skočil sem na prvi tovarni vlak, ki je prišel mimo.

To pot sem prišel do Rosaria.

Bil je ravno letni semenj. «Ali se znate boksat?» me je vprašal nek možak, ki je stal pred tržno lopo.

«Si, Senor, naturalmente, to je samoumevno», sem odvrnil. Moja profesionalni boksač si je zvinil nogo in za danes zvečer rabim novega.

«Saj to se izvrstno ujema» sem dejal. «Bil sem namreč nekdo prvak Evrope. St. Pauli je v okolici v težki kategoriji».

«Nič posebnega», je dejal z

omalovaženjem zdravnik iz Zaputuca.

«Le slepo črevo», je dodal neprevidno dr. Rodriguez. Bolnica se je sunkovito dvignila. «Slepo črevo? Saj so mi slepo črevo že pred desetimi leti izrezali».

Angležinja se je pozdravila s skodelico čaja, ki ga ji je pripravila neka Indijanka.

Dr. Rodriguez je odletel s svojo operacijsko mizo in zabojem instrumentov.

Kozja bradica se je odpetjal v Zaputuco.

Jaz pa nisem mogel prenašati posmehovanja in nemega zaničevanja Don Antonia. Skočil sem na prvi tovarni vlak, ki je prišel mimo.

To pot sem prišel do Rosaria.

Bil je ravno letni semenj. «Ali se znate boksat?» me je vprašal nek možak, ki je stal pred tržno lopo.

«Si, Senor, naturalmente, to je samoumevno», sem odvrnil. Moja profesionalni boksač si je zvinil nogo in za danes zvečer rabim novega.

«Saj to se izvrstno ujema» sem dejal. «Bil sem namreč nekdo prvak Evrope. St. Pauli je v okolici v težki kategoriji».

«Nič posebnega», je dejal z

FILATELISTIČNE ZANIMIVOSTI

Od leta 1840 do današnjih dni

Ko je 6. maja 1840 prišla v promet v Angliji prva poštna znamka, si ni nihče predstavljal, da bo čez sto let plačana za ta papirček več kot stokratna cena in da bo postala znamka predmet velikega gospodarskega in znanstvenega pomena. Znamka daje danes zaslužka tisočim umnih in ročnih delavcev ter umetnikov, ki jih izdelujejo, razdeljujejo in uporabljajo in tudi mnogim drugim zaslužek, veselje in pomirjenje živcev. Znamka služi tudi po izpolnitvi svojega poštne poslanstva za povečanje narodnega premoženja. Ogromna premoženja so vložena v mnogih zbirkah in mnogo časa se uporabi za študij in raziskovanje že davno pozabljenih razmer, kot so nastanek, trajanje veljavnosti, posebnosti, zobe, pje, vodnost, barvni odtenki, lepila, vrste papirja in tako dalje.

Bogata literatura, študijska dela, revije in katalogi so posledica tega delovanja. Mi filatelisti lahko mirno trdimo, da nobeno drugo zbiranje ni tako priljubljeno kot zbiranje znamk, ker nas znamka ne pritegne samo zaradi tega, ker si jo z lahkoto preskrbimo, zaradi njene lepote in

zgodovinske špekulacije, marveč tudi zaradi njene možnosti špekulacije.

In komu se lahko zahvalimo za začetek filatelije? Nobenemu drugemu kot mladini, predvsem dečkom. Kdor je kdaj opazoval mladino, je opazil, da vzbuja slika v otroku največje zanimanje. Odrasel, človek, ki je privrženec filatelije, ni bil vedno vedel, kaj je filatelija, ko je bil otrok, ki je opazoval mladino, je opazoval, da vzbuja slika v otroku največje zanimanje. Odrasel, človek, ki je privrženec filatelije, ni bil vedno vedel, kaj je filatelija, ko je bil otrok, ki je opazoval mladino, je opazoval, da vzbuja slika v otroku največje zanimanje.

Tako se je začelo zbiranje znamk. Odrasli ljudje so najprej na skrivaj zbirali znamke, kajti to se je smatralo za otročje delo. Polagoma pa je prišlo tudi to delovanje odraslih na dan, ustanovljena so bila prva filatelistična društva, prirejane so bile filatelistične razstave, izšle so prve revije in katalogi. Prvi zbiralci so zbirali kar vprek znamke celega sveta, saj jih je bilo tedaj še malo in je bila taka zbirka možna. Proti koncu preteklega stoletja pa so izdale znamke že skoraj vse države in kolonije sveta, zato je postalo zbiranje vseh znamk domala nemogoče. Tako se je velika večina filatelistov omejila na zbiranje znamk samo nekaj držav. Do tedaj so poštne uprave izdale znamke skoraj samo s portreti vladarjev, z različni grbi, le tu pa tam je bil na znamki naslikan kak domači motiv. Tedaj pa so se pričele pojavljati prve priložnostne in spominske znamke. Obletnice velikih moč, pisateljev, znanstvenikov, vojskovodij, so služile kot vzrok za izdajo znamk s portretom slavilencev. Vendar pa je bilo takrat število takšnih znamk še majhno. Znamka pa se je pokazala kot učinkovito propagandno sredstvo, zato so pričele prihajati na svetlo vsake dan nove znamke. Vzporedno s tem se je tudi število filatelistov večalo. Pri tem pa je šla lepa vsota denarja v državne blagajne. To je bil tudi poglavitni vzrok današnjega nepretregane izdajanja znamk.

Država, ki črpa danes velik del svojih dohodkov iz znamk je republika San Marino. Tu di vizhnoevropske države in Sovjetska zveza izdajajo danes polno novih znamk in jih država podjetja izvažajo v skoraj celotni nakladi, da pridejo tako do dragocenih deviz. Te znamke se prodajo največ na severnoameriškem trgu in ameriško državno tajništvo je lani s proglasom odsvetovalo nakup teh znamk, ker se s tem podpira sovjetska propaganda.

Razumljivo je, da so se morali filatelisti pri tem pomnoženem izdajanju znamk zateči k edini možni rešitvi: omejiti obseg svojega zbiranja. Tako so pričeli zbirati le znamke svoje države in morda še kakšne sosedne. Poštne uprave pa niso pri tem nič izgubile, kajti vrste filatelistov so se venomer večale. Med vojno so mnogi vložili v znamke svoj denar, kajti prepričani so bili, da ne bodo znamke izgubile na ceni. To njihovo računanje je bilo upravičeno, saj so cene znamk po prvi in še bolj po drugi svetovni vojni zrasle. Vrste filatelistov so se razširile tu-

di zaradi dejstva, da je bil vsakdo iz revij izvedel o vsaki novosti in o vseh posebnostih filatelije.

Področja zbiranja pa so se razširila in izpopolnila. Filatelisti so pričeli zbirati celne, analitične razglednice, letalske pisma s posebnostmi, letalske znamke. Izšli so tudi specialni katalogi kot katalog Sliembra za letalsko pošto ali pa katalogi, ki obravnavajo samo klasične znamke. Med drugo svetovno vojno in po njej se je razvil razširjen nov način zbiranja; zbiranje kovčkov prvga dne ali kot jih splošno imenujejo «first day covers» ali «FDC». To so lepo opremljeni ovitki z datumom, ki jih izdajo nekatere trgovci ali filatelistični klubi in ki so veljavni — za filatelista seveda — samo prvi dan kroženja nove znamke. Ovitke pa ima svojo filatelistično vrednost le, če je znamka na njem uničena z žigom tistega dne, ko je znamka prvič prišla v promet. Odtod tudi ime.

(Se nadaljuje)

Če hoče tat postati poštenjak...

Med pošto, naslovljeno na brazilskega predsednika Getulio Vergasa, je bilo nedavno tudi pismo naslednje vsebine: «Gospod predsednik, rad bi vam sporočil, da nameravam opustiti svojo dosedanja protizakonito dejavnost; bil sem poklicen tat z rednim mesečnim zaslužkom 4.000 kruzerev. Ker se prostovoljno odpovedujem svojemu poklicu, boste prav gotovo tako dobri, da mi boste priskrbeli mesto v državni službi ali v zasebni industriji, tako da bom zaslužil 3.000 kruzerev mesečno. Vidite torej, da se prostovoljno odpovedujem tisoč kruzerev, ostalo pa prepuščam vam, družbi in vladai. Pismo je bilo podpisano in opremljeno z natančnim pošiljateljskim naslovom. Predsednik je izrazil obžalovanje, da v imenu družbe, v kateri je v svojem imenu ne more dovoliti, da bi bil tak človek še dalj časa izven jetniških zapahov...

Sestavljena iz najboljšega materiala
Izdelana po najnovejših tehniških odkritjih
Izbrana eleganca modelov
Cene ugodne
Popolno jamstvo za 5 let

Zahtevajte jo pri svojem urarju!

ŠE NEKAJ ZANIMIVIH PODATKOV O ITALIJANSKI ŠOLSKI MLADINI

Kakšne so možnosti študija v Italiji

Kljub ekonomskim težavam se število študentov stalno večja - Pereče vprašanje zaposlitve študiranih ljudi - Od 60 do 200.000 lir stanejo samo knjige, ki jih študent rabi na univerzi

Ob koncu vsakega šolskega leta zasledimo v italijanskih revijah in v dnevnem časopisu celotno kopico člankov o nepravilnostih in zastonjih šolskega sistema, o preveliki številu študentov na univerzah, o premajhnem številu ljudskihoskih in srednješolskih učilnic, itd. Poleg tega ljudskega mrmranja imamo šolsko reformo, ki leži v mlinskih predelih že dobrih deset let. Po vojni so hoteli šolo reformirati na neki način, ko pa je bil načrt objavljen, so se dvignili proti temu glasovi z vseh strani, vsakdo je dajal nasvete, v resnici pa ni bilo nič storjenega. Kričanska demokracija, ki je neomajno vladala do lanskega leta, ni imela nikakega interesa spremeniti šolskega sistema, ki je star več kot petdeset let. Sedaj pa, ko si je v kratkem obdobju enega leta sledilo še več vlad, si načrti sledijo s hitrostjo, a do sedaj ni bil sprejet še nobeden.

Medtem pa študenti srednjih šol in univerz mrmrajo in to mrmranje postaja iz dneva v dan glasnejše. Srednješolski se budojo. V veliki večini srednješolskih zavodov so nastali dijaški časopisi, ki so delo študentov samih. V teh časopisih je največ mladostnega veselja in ironičnega, ne manjkajo pa članki, ki razkrivajo nove težnje dijakov. Na univerzah so ustanovili akademiki svoje medfakultetne svete, ki dobivajo vsak dan večjo važnost in večji vpliv na delovanje univerze.

Kljub ekonomskim težavam se število študentov večja. In to kljub temu, da zasluži daleč največ študentov v Italiji več kot tisoč uslužbenih in intelektualnih. A Italijani so človek, ki mu je vsega lahko življenje. Raje bo delal v uradu za še tako majhno plačo, samo da si ne bo umazal rok in obleke, potrošil bo skoraj vso plačo za briljantno in za lepe obleke, doma pa bo v razgrajenih spodnjih hišah in bo trpel lakoto, češar pa drugi ljudje ne bodo smeli vedeti.

V preteklosti je bil študirani človek povsod cenjen in čislán, medtem ko so bili kmetje in delavci uboga raja. Danes pa je svet bolj enakopraven. Res je, da bi moral dobiti študirani človek vsaj majhno nagrado za svoje študije, saj vsi v službo, če jo dobi šele s petindvajsetim letom, medtem ko njegov vrstnik delavec — prejema plačo že dobrih deset let.

Kljub tem dejstvom pa prvi italijanska mladina v šole. To bodisi zaradi tega, ker si ne mara mazati rok z vsakim delom, bodisi zato, ker ne more dobiti nikjer službe. V šoli pa postavi za nekaj let na stran vprašanje življenjskega obstoja. Tako imamo namreč mladega nezaposelnega, mladega študenta, Kljub vsemu pa mu šola danes ne zadostuje za življenje, kajti moderna doba zahteva moderno šolo. V akademski reviji «Statische» smo čitali da «si šola današnjega časa ne dela nikakih utvar, da bi bila sposobno sredstvo za civilno vzgojo in za strokovno izobrazbo, temveč je mnogokrat le vzrok, da mladina odloži za nekaj let problem svojega obstoja, v teoriji z več možnostmi, v resnici pa samo z večjimi iluzijami. V teh besedah je povedano vse, kar je na žalost resnično.

Italijanske srednje šole so polne. V zadnjih letih se opaža naravnost naval na strokovne šole in manjše število vpisanih na humanističnih gimnazijah. Vendar pa strokovne šole moderna stvar in so zaradi tega še nezadostne in nepopolne. Počasi pa se tudi te urejujejo. Pred krat-

kim je vlada odredila, da bo zahtevala obcutne takse od srednješolcev. Tako bodo takse na gimnazijah znasale od tri do štiri tisoče, medtem ko bodo takse za strokovne šole nekaj manjše. Dosedanje takse pa so bile le nekaj sto lir. S tem se hoče verjetno zmanjšati število študentov, ker vsakdo ne bo mogel študirati.

Se huje pa je na univerzah. Pred vojno je bilo v Italiji okrog osemdeset tisoč akademikov, danes se je število teh študentov potrojilo. Za dandanes diplomira vsako leto okrog dvajset tisoč novih doktorjev (v Italiji dobijo vsaki diplomirane — lavreat — naslov doktorja), priblikujejo pa da bo v prihodnjih letih to število naraslo. Ti vsakeklo presega- gajo italijanske potrebe. Zato ni čudno, da dobimo odvetnike in doktorje ekonomskih ved med navadnimi policisti in financarji, kajti drugje niso dobili službe.

Vprašanje zaposlitve inteligence je danes v Italiji zelo pereče. Najbolje stoje tisti študenti, ki delajo že v študentski dobi. Število teh je precej veliko. Računajo, da je skoraj polovica vseh italijanskih akademikov zaposlena v raznih službah. Ti študenti pa ne hodijo redno k lekcijam in zato se njihov študij podaljša za marsikako leto.

Tako vidimo, da niso vsi študenti «stigli do papra», kot si premnoški mislijo, ki namreč menijo, da so študenti le pohajaci, da mislijo samo na zabavo in na nič drugega. To pa mislijo, zaradi tega, ker poznajo študente le po tistih malostevnih, ki ob priključitvi kakega akademskega praktika razgrajajo po mestu. Ve-

mo za primer nekega slovenskega akademika v Trstu, ki je v prostem času razkladal v pristanišču premo. En dan je bil v pristanišču, en dan pa na univerzi. Ta študent brez dvoma ni «figlio di papà» ali «ljubi sinček».

Tako vidimo, da mora dobra polovica italijanskih akademikov pošteno garati, da se lahko vzdržuje na univerzi. Takse so namreč zelo visoke, od 30.000 do 80.000 lir. Takse so na raznih fakultetah različne, enako v letnikih in na raznih univerzah. Univerza, ki ima sloves, ima višje takse kot na pr. tržaška univerza, ki je še mlada in ki skuša z nizkimi taksumi privabiti tudi študente iz tistih krajev, ki ne težijo na Trst. Toda takse še niso vse. Tudi vprašanje knjig je važno. Na tehničnih fakultetah stanejo knjige za vsak izpit okrog 5.000 lir, na humanističnih fakultetah pa so cene bolj «človeške». Študent porabi tu namreč «samo» okrog 3.000 lir za knjige za vsak izpit. Tako vidimo da stanejo samo knjige za dobo celega študija 60.000 do 200.000 lir. Kje pa so stroški za bivanje študentov v mestu z univerzo, kajti večina študentov prihaja iz krajev, kjer ni univerze.

Lepo število denarja pa mora študent — bruc potrositi v prvem letu svojega akademskega življenja. Starejši študenti ga namreč lovijo skoraj celo leto in zahtevajo od njega zavojčke cigaret, plačilo kina, plačilo večerje in drugo, tako da mora pri tem izdati precej tisočakov. Seveda se bo prihodnje leto tudi on maseval in stvar bo šla tako dalje.

Profesorji pa so se verjetno ustrašili velikega navala

študentov na univerze, zato postaja študij od leta do leta težji. Medtem ko nekateri govorijo, da bodo uvedli vsak mesec izpite, da bi tako olajšali polaganje izpitov tistim študentom, ki so zaposleni, se z druge strani elišijo glasovi, ki zahtevajo uvedbo vstopnih izpitov za univerzo ali bolj strogo redovanje. Nekateri pa s katerimi se ne strinjamo, vidijo omejitve števila vpisanih v z novim povikom šolskih tak.

Tega pa študenti brez dvoma ne bodo dovolili, saj so danes tako organizirani, da lahko z uspehom nastopijo proti kakšni kvarni odločbi.

Iz Evrope v Ameriko v dveh dneh?

Ali bo v bližnji bodočnosti mogoče priti z ladjo iz Evrope do ameriške obale v dveh dneh? Nemški inženir Fehner zatrjuje, da bo to dosegljivo z njegovo novo ladjo na reaktivni pogon. Ta inženir gradi že štirideset let ladje in motorje. Nedavno je sporočil, da je izdelal prototip ladje na reaktivni pogon, ki bo zmogla 100 vozlov okoli (190 km) na uro. Njegova iznajdba je pravzaprav novo prevozno sredstvo, na pol ladja, na pol letalo. Prometno sredstvo, ki naj bi zmoglo tolikšno hitrost, ima ob straneh šest turbo-reaktivnih motorjev ter posebne naprave za ohranitev stabilnosti in smeri. Ladja bo tehtala skupaj 71.200 ton, dolga bo 157, široka 44, visoka pa 33 m. Turboreaktivni motorji bodo razvijali 72.800 konjskih moči, ladja pa bo lahko sprejela razen 188 moč posadke tudi do 1.500 potnikov.

TLAKA

Anton Aškerc:

Riše: S. Pahor

1. Stoji tam Mehovski grad, oj, je že,

na oknu pa Boltazar Mindorj sloni, baš uстал je iz pernice mehke.

2. «Hm, sonce visoko na nebu stoji; je že,

po polju še prazno in tiho, je vse, lenuhov mi ni še na delo!

3. Oznanil je včeraj pri cerkvi birč; «Ta teden na tlako v grad, sicer vam bič po hrbtih zapoje upornih!»

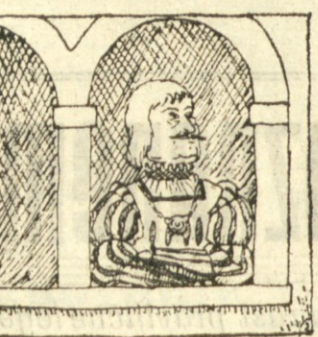
4. No, čakajte, lep bomo ple-sali stoji! Pokažem vam, kujavci, bog-me, še danes, kdo kmet, kdo gospod je Mehovski!

5. Stoj — Res? — Glej, glej, tam že gradol! Pozabili niso! Cetudi pozno, prihajajo vendar na tlakol

6. A toliko!... Preveč bo danes teh ljudi!... He, ustanite, deca, ti žena, vsi, vsi! Tlačanov brž gledat pokornih!

7. V zvorniku tam bijejo plaz zvonč, po cesti iz hoste roj kmetov vihrč, vzhra proti gradu naravnost.

8. Orodja za tlako vsak nese s seboj: ta s cepom, ta s kijem, tam oni s kosci, oni z vilami in orožen. (Nadaljevanje prihodnjije)

1. Stoji tam Mehovski grad, oj, je že,

na oknu pa Boltazar Mindorj sloni, baš uстал je iz pernice mehke.

2. «Hm, sonce visoko na nebu stoji; je že,

po polju še prazno in tiho, je vse, lenuhov mi ni še na delo!

3. Oznanil je včeraj pri cerkvi birč; «Ta teden na tlako v grad, sicer vam bič po hrbtih zapoje upornih!»

4. No, čakajte, lep bomo ple-sali stoji! Pokažem vam, kujavci, bog-me, še danes, kdo kmet, kdo gospod je Mehovski!

5. Stoj — Res? — Glej, glej, tam že gradol! Pozabili niso! Cetudi pozno, prihajajo vendar na tlakol

6. A toliko!... Preveč bo danes teh ljudi!... He, ustanite, deca, ti žena, vsi, vsi! Tlačanov brž gledat pokornih!

7. V zvorniku tam bijejo plaz zvonč, po cesti iz hoste roj kmetov vihrč, vzhra proti gradu naravnost.

8. Orodja za tlako vsak nese s seboj: ta s cepom, ta s kijem, tam oni s kosci, oni z vilami in orožen. (Nadaljevanje prihodnjije)

VREME Viemenska napoved za danes: Jasno vreme z vmesnimi po-
oblačitvami. — Včerajšnja najvišja temperatura v Trstu
je bila 25,7 stopinje; najnižja pa 17,7 stopinje.

PRIMORSKI DNEVNIK

Opozorjamo vas na naslednje
oddaje: Jug. cona Trsta: 15.00:
Pred dnevnim vstajem: reportaža iz Crnomlja. Trst 11:
20.30: Verdi: Falstaff, opera v 3 dejanjih. Trst 12: 14.35:
G. Puccini: La Boheme, opera v 4 dejanjih. Slovenija:
9.00: Otroška predstava, V. Winkler: Petelinje pero.

RADIO

Damiru Feiglu
ob 75-letnici

(Nadaljevanje s 3. strani)

je urednik raznih ljubljanskih listov in ki biva v Ljubljani, Kopitarjeva ulica št. 6, ter ga prošil, naj bi bil boljši lakoničen in preprosto pripravljen novih Družinskih knjig, in ni brezobzirno krajša kakorkoli recenzijo, ki bi jo od kodorkoli prejel...

S tem se zaključuje zanimiva povest v pisni Naji bi slavljeno prebrala malo zabave in veselja, mlaščini bralcem pa nudi bežen pogled v preteklost našega primorskega ljudstva.

SLIBARJEV POLJE

Še enkrat o gostovanju ljubljanske Opere v Trstu

(Nadaljevanje s 3. strani)

vsem prisotnim žal, da nismo stali stalno prisotnost njegovim izvršnim predstavam. A prav zato bi bilo prav, da bi ga mogli imeti vsaj enkrat na leto kot gost v Trstu.

Veseli smo, da je vsem predstavam prisotnost kar lepo število Italijanov, Angležev in Američanov. Culi smo od njih zelo pohvalne in laskave ocene. Nihče od njih ne bo mogel podcenjevati zmogljivosti in kvalitete naše Opere. In to smo smeli upati, da ne bo do v bodoče odgovorni odrekli ansamblu, ki je tako častno gostoval v inozemstvu in žel odličnih priznanj, hramov, kamor tablen ansambl spada. Saj je dovolj neverdno njihovega slovesnega dostojanstva, da smo doslej vedno našli na gluha ušesa.

DEZURNA LEKARNA
Danes posluje ves dan pomoči lekarna Cristoforo, Travnik 14, tel. 29-72; od 8. do 12. ure pa je dežurna lekarna Urbani-Albanese, Ul. Rossetti 1, tel. 24-43.

TOKAJ - REFOSK - LING - KABERNET - VERONA
po 260 L pletenka 2 litra
OPCINE
Dobrodošla ul. 38 (pri cerkvi)
POSTREŽBA NA DOMU
TELEFON števil. 21-43

IZ TRZASKE KRONIKE

S sestankov OF

(Nadaljevanje s 2. strani)

polnoma razoroženi. Pri tem je poudaril, kako veliko odgovornost nosijo za sedanjí položaj naši zahodni zavezniki iz druge svetovne vojne, ki so vedno dajali potujo italijanskemu imperializmu in bili sovražno razpoloženi proti našemu ljudstvu.

Nato se je razvila živahna diskusija, v kateri so diskutirali predvsem razkrinkavali sleparsko kominformno politiko glede tržanskega vprašanja. Hkrati so obojoli imperialistične metode izsiljevanja pri razpravljanju iz sklepnih sporazumov. Poudarili so, da je treba pri vsakih pogajanjih upoštevati elementarne težnje in zahteve tukajšnjega naprednega ljudstva. Ko so govorili o položaju v železnarstvu, so ugotovljali, da nima Vidalijske propagande v železnarstvu nobenih uspehov, ker je to delavstvo že dolgo časa od tega razumelo, kam vodi kominformna politika.

IZPRED PRIZIVNEGA SODISCA

Sodišče odbilo priziv tatov telefonske žice

Februarja letos se je telefonska zveza med Trstom in Ljubljano nepričakovano pretrgala. Poštna uprava je takoj hotela popraviti okvaro, toda ta ni bila v poštni palači, pač pa, kakor so kasneje ugotovili, na telefonski liniji. Pregledniki so kaj kmalu ugotovili, da so si neznani zlikovci prisvojili bakreno žico, katero so s kleščami odtrgali s telefonskih drog v okolici Opčin. Ko je policija dobila od poštne uprave prijavo o tatvinah, se je takoj začela zbirati za zadevo in po kratki preiskavi se je ugotovilo, da je tatvo 6 ljudi je tako prišlo v zapor in pred sodišče, kjer so se morali zagovarjati. 29-letni Giordano Cresti iz Ul. Del Friuli, 28-letni Bruno Bado iz Ul. Madonizza in 20-letni Paolo Poropat iz Ul. Battiera so bili obtoženi večkratnih tatvin 20 kg bakrene žice last postne uprave, 30-letni Mario Tensi iz Alpinske ulice na Opčinah, 26-letni Luigi Bracci iz Ul. Navali in še omenjeni Bado so se morali zagovarjati zaradi tatvine 60 kg žice, medtem ko so bili Tensi, Bracci in 24-letni Bruno Lestoni iz Ul. S. Sebastiano obtoženi tatvine nadaljnjih 43 kg žice.

Aprila letos jih je sodišče spoznalo za krive obtoženih dejanj in obsodilo Tensija na 1 leto, 4 mesece in 20 dni zaporu ter na 13.000 lir globo, Crestija na 1 leto, 4 mesece, 13 dni zaporu in 13.000 lir denarne kazni, Bada na 3 leta, 1 mesec in 15 dni ter na 27.000 lir, Lestonia na 3 leta in 27.000 lir, Braccija na 3 leta, 1 mesec in 15 dni ter na 29.000 lir in končno Poropata na 1 leto, 8 mesecev in 10 dni zaporu ter na 16.000 lir globo. Sodišče je tedaj preklicalo Poropatu pogojnost kazni, ki jo je proti njemu izrekli aprila lani prizivno sodišče.

Zagovorniki obtožencev so vložili priziv ter zahtevali znatno znižanje kazni, pri čemer so vztrajali tudi med razpravo pred prizivnim sodiščem. Nasprotno pa je tožilec zahteval potrditve prvotne obsodbe, kar je sodišče tudi sprejelo in vsem obtožencem neele potrdilo obsodbo kazenskega sodišča, pač pa jih tudi obsodilo na plačilo stroškov zadnjega procesa.

Preds.: Arbanassi, tož.: Battoggi-Stabile, zapisn.: D'Andri, obramba: odv. Morgera, Battino in Carbone.

KAJ SO POKAZALI NAJBOLJŠI na svetovnem telovadnem prvenstvu

Za letošnje svetovno prvenstvo v vajah na orodju lahko mirno trdimo, da je bilo i po kvaliteti i po številu udeležencev najmanj enakovredno zadnjim olimpijskim igram, če jih že ni prekosilo.

Moska vrsta Sovjetske zveze je zmagala prepričljivo in v njeno zmago ni nihče dvomil. Kljub temu pa je tudi poznavalec presenetil plama posameznikov, saj je kar prvih sedem tekmovalcev osvojilo najboljša mesta. Vse sovjetske telovadke odlikuje izredna moč, ki je združena svedra s primerno eleganco ter veliko izenačenost, saj je pravzaprav težko reči, kdo je boljši. Sigurnost posameznikov je tolikšna, da spodrajakov je pravzaprav ne poznajo. Zanimivo je, da so skoraj vsi tekmovalci bolj visoki in vitki, svedra v zgornjem delu telesa zelo močni in je s tem edemanturano pravilo, da so uspešni telovadci samo ljudje nizke rasti. Povprečna starost posameznikov znaša oko-

SPORTNI DNEVNIK

AVTOMOBILSKA DIRKA ZA VELIKO NAGRADO ANGLIJE

Gonzales (Ferrari) prvi

Fangio na Mercedesu šele četrti

SILVERSTONE, 17. — Avtomobilska dirka za veliko nagrado Anglije se je končala nekoliko drugače kot se je lahko računalo po včerajšnjih rezultatih na poskusnih vožnjah. Favorit je bil Fangio s svojim strojem Mercedes-Benz. Znano je, da sta Mercedes zasedla prvi dve mesti na nedavni dirki za veliko nagrado Francije. Danes pa se je moral Fangio zadovoljiti šele s četrtim mestom. Zmagal je bil drugi Argentinec Gonzales na stroju Ferrari. Gonzales je prešel na prvo mesto že v prvem krogu in je ostal prvi ves čas. Močan dir, ki je padal skoraj ves čas dirke, pa ni dopuščal kakih izrednih brzin. Ferrari pa je dosegel velik uspeh — in masčevanje za Reims — še z drugim mestom, ki ga je na tem stroju pribral Anglež Hawthorn. Tretje mesto je dosegel Argentinec Marimon na Maseratu.

Gledalcev je bilo čez 100.000. Startalo je 31 avtomobilov. Medtem ko je bil Gonzales ves čas v vodstvu, pa je položaj za njim spreminjal. Fangio je bil že tudi na drugem mestu, nato pa je Gonzales. Pozneje je prešel na drugo mesto Stirling Moss, ki vzbujal med gledalci kot tudi Hawthorn veliko navdušenje. Tudi svetovni prvak Ascari je dirkal na Maseratu, vendar pa mu je stroj nagajal pri dotoku olja. Ko je moral okvaro že drugič popravljati in v mehaniki niso mogli takoj stvari popraviti, je odstopil. Tako Fangio kot Kling sta imela s svojima Mercedesoma težave na ovinkih. Moss, ki je bil v 81. krogu še drugi, je moral zaradi okvare v stroju odstopiti.

Predstavniki tovarne Mercedes je dejal, da so se njihovi vožnje zavedali, da njihovi stroji niso dovolj prikladni za dirko v Silverstonu, vendar pa so le hoteli videti, kako se obnesejo. Neubauer, ravnatelj Mercedes, pa je izjavil, da bi Fangio zmagal, če bi bila cesta suha.

Vratni red na cilju: 1. Gonzales (Arg. - Ferrari) 423,810 km v 2:56:14", povprečno 144,311 km na uro; 2. Hawthorn (VB - Ferrari) 2:57:24" (143,362 km); 3. Marimon (Arg. - Maserati) 2:57" in krog manj (143,091); 4. Fangio (Arg. - Mercedes) 2:57:27" in krog (141 km 721 m); 5. Trintignant (Fr. - Ferrari) 2:57:15" 3 kroge; 6. Mieres (Arg. - Maserati) 2:57:17" 3 kroge; 7. Kling (Nemc.) Mercedes) 2:57:43" 3 kroge; 8. Wharton (VB - Maserati) 2:57:15" 4 kroge; 9. Pilette (Belg. - Gordini) 2:57:46" 4 kroge; 10. Gerard (VB - Cooper Bristol) 2:57:54" 5 krogov; 11. Beauman (VB - Connaught); 12. Schell (ZDA - Maserati); 13. Marr (VB - Connaught); 14. Thorn (VB - Connaught); 15. Gould (VB - Cooper Bristol). Vsi ostali so odstopili.

Ocena za svetovno prvenstvo po dirkah za veliko nagrado Francije, Belgije, Francije in Vel. Britanije: 1. Fangio (Argentina) 28 točk, 2. Gonzales (Argentina) 14, 3. Trintignant (Francija) 11, 4. Hawthorn (Vel. Britanija) 10 točk, 5. ex aequo: Kling (Nemc.), Farina (It.) itd.

HOKEJ

Triestina izgubila v Monzi

MONZA, 17. — V hokejski tekmi je Monza premagala Triestino s 5:4.

Hokejska tekma na kotalkah med Edero in Brescio se je končala neodločeno s 6:6, kar je za Edero neuspeh, ker je igrala pred domačim občinstvom in proti zadnjemu na lestvici.

Angležem ni šlo

LONDON, 17. — Poskus angleške štafete Bow, Law, Hewson in Bannister, da bi zrušila svetovni rekord na 4 x 1500 m (15:21,5), ki so ga pred dnevi postavili Madžari, ni uspel. Angleži so dosegli komaj 15:29. Pač pa je neka druga angleška štafeta zrušila rekord na 3 x 880 yardov s 6:46. Od lanskega avgusta je veljal rekord 6:49, ki so ga tudi postavili Angleži.

BOLOGNA, 17. — Tu se je danes popoldne pričelo lakotno tekmovalstvo atletov tretje serije. Vendar so bili doseženi dobri rezultati v trošku (14:38), skoku v višino (1:87), v teku na 800 m (1:59,1) ter v predteku na 200 m (22,4).

Prvi dan počitka na Touru

BORDEAUX, 17. — Dirkači so na Touru že prevozili devet etap in današnji počitek po večerajšnji čez 300-kilometrski etapi se jim je več kot prilegel. Ni mogoče reči, da se je danes na njihovi obrazih bilo kako posebno zadovoljstvo, razen pri mladih. Starejši in izkušenejši so bili zaskrbljeni in med temi zlasti Bobet, ki ne skriva neke nervoznosti, ko se bližajo Pirenejem.

Vožnja v hrib se ne bo pričela takoj po dnevu počitka, kot se včasih dogaja, temveč imajo dirkači pred vstopom v Pireneje še jutrišnje 200 km dolgo etapo, kar bo ravno dovolj, da si bodo zopet omehtali noge.

Prvi del Toura je bil zelo zanimiv, skoraj ves čas zelo borben. Mnogo dirkačev se je že odlikovalo in v borbo so že tudi večkrat posegli sami favoriti, tako da se lahko reče, da je letošnji Tour že pokazal na glavne osebnosti; to so trije Švicarji, Bobet, Holandci in nekateri provincialni. Nekoliko so zaostali Belgijci, Luksemburžani in Španci; vsekakor se bodo hoteli Španci izkazati v Pirenejih. Od dirkačev pokrajinskih moštev je treba zlasti omeniti Bauvina, Forlinja in Maheja. Omeniti pa je vsekakor treba tudi Forestiera iz Bobetovega moštva. Mahe, ki je po odstopu Ro-

SAHOVSKO PRVENSTVO SLOVENIJE

Trampuž na prvem mestu

Partije VII. kola na sahovskem prvenstvu Slovenije so se končale takole: Preinfalk - Longer remi, ing. Cisar - Omladič 1:0, Guzel Puc, Filipovič - Trampuž in Šiška - Grosek remi, ing. Levčič - Bavdek 1:0, Z. Gabrovšek - Vošnjernik remi.

Rezultati prekinjenih partij iz V. kola: Preinfalk - Puc remi, Šiška - Vošnjernik 0:1 in ing. Levčič - Z. Gabrovšek ponovno prekinjena v izenačenem položaju.

Na tabeli sta vodila Puc in Trampuž s 5 točkami. Sledili so: Guzel 4,5, Filipovič 4, Grosek in Preinfalk po 3,5 točke itd.

V osmem kolu so bili zabeleženi naslednji rezultati: Longer - Vošnjernik prekinjen, Bavdek - Z. Gabrovšek remi, Grosek - ing. Levčič remi, Trampuž - Šiška 1:0, Puc - Filipovič prekinjen, Omladič - Guzel remi, Preinfalk - ing. Cisar 1:0.

Prekinjeni partiji ing. Levčič - Gabrovšek in Longer - Gabrovšek sta se končali z delitvijo točk.

Stanje na tabeli: Trampuž 6, Puc 5 (1), Guzel 5, Preinfalk in Z. Gabrovšek po 4,5, Filipovič 4 (1), Grosek 4 itd.

Zensko prvenstvo Slovenije v šahu se je začelo v Ljubljani. Sodelujejo: Korban (Zel. Lj.), Koren (Branki), Lenarčič (Piran), Puc (LSK), Šteker (Ajdoščina), Zvarcer (Zel. Mrb.), Primec (Branki), Oster (LSK), Lorenz in Kolok (obe LSK).

Rezultati I. kola: Korban - Kolok odločeno, Koren - Lorenz 1:0, Lenarčič - Oster 0:1, Puc - Primec 1:0 in Šteker - Zvarcer 1:0.

TENIS

Davisov pokal

STOCKHOLM, 17. — Prvi dan teniškega dvoboja med Švedsko in Belgijo za Davisov pokal je dal naslednja dva izida: Davidson (S) - Brichant (B) 6:3, 6:3, 4:6, 6:4; Washer (B) - Bergelin (S) 6:4, 7:5, 6:4.

Stanje je sedaj 1:1. Vendar se zdi, da je Belgija favorit za dvoboj s Francijo, ki je še premagala Dansko s 4:1, ter se tako plasirala v finale evropske cene.

TORONTO, 17. — Drugi dan teniškega dvoboja med Čilom in Kanado za Davisov pokal je prinesel zmago čilenski dvojici. Vodi Kanada z 2:1.

DNEVNIK SLOVENCEV V ITALIJI

SOVODNJE

V lorek seja občinskega sveta

V torek zvečer bo seja sovođenjskega občinskega sveta v šolskih prostorih, kjer bodo razpravljali o vrsti upravnih vprašanj, ki jih je za sejo pripravil občinski odbor.

TRZIC

«Mare nostrum» zapustila ladjedelnico

V petek je zapustila trziške ladjedelnice cisterna «Mare nostrum», ki so jo svoj čas splovi v trziških ladjedelnicah in jo po srečni splovitvi tudi do kraja opremili. Z njenim odhodom je v ladjedelnici nastala vrzel, ki bo zelo prizadela delavstvo.

Sedaj so v gradnji samo tri ladje, in sicer dve cisterni in pa Homerici, ki bodo izgotovljene v tem letu.

Žene organizirajo izlet v Bazovico

Zveza slovenskih žena organizira 25. julija izlet v avtobusov v Bazovico. Med potjo se bodo ustavili tudi v kakšni vasi zgornje trziške okolice. Prijave sprejemajo na sedežu ZSPD v Ul. Ascoli 1 do vključno petka zvečer.

Deska z višine padla na delavca

Zdraviti se bo moral 40 dni

V petek zvečer se je na delu ponesrečil 46-letni plekar Giovanni Di Centa iz Romanca, ki je uslužben pri podjetju Grion-Franco v Gorici. Di Centa je s nekaterimi sodelavci premikal ogrodje, ki je bilo ob nekem zidu na dvorišču tehničnega inštituta v Ul. Boschetti. Naenkrat je neka deska ogrodja z višine padla na spodaj stoječe delavce. Najhuje je bil zadet Di Centa, katerega so takoj odpeljali v bolnico Brigata Pavia, kjer so mu ugotovili močan udarec ter zlom reber. Ponesrečenca so sprejeli v bolnišnico. Zdraviti se bo moral okrog 40 dni.

Izlet SPD na Veenco

Slovensko plansko društvo organizira dvodnevni izlet na Veenco nad Beloposkimi jezeri. Vpisovanje pri Dorkotu Suligoju do četrtka 22. julija. Vožnja za člane 800 in za nečlane 950 lir. Odhod v soboto 24. julija opoldne.

14. in 15. avgusta izlet po Primorski

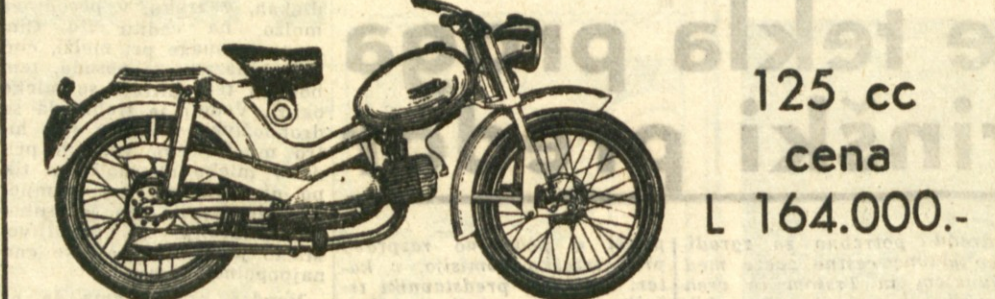
Zveza slovenskih prostnih društev v Gorici sporoča, da organizira 14. in 15. avgusta dvodnevni izlet v Kobard. Vrsno (rojstni kraj Simona Gregorčiča), Trento, k izvru Soče, v Tolmin, Idrijo, kjer bo prenočevanje, Postojno in

LJUDSKI MOTOR ZNANE F.B.M. TVRDKE

MORINI in MINARELLI BOLOGNA

za vse vrste poli, posebno hribovite, lepo izoblikovan, primeren za vse osebe

Vam jamči lepo in trdno izdelavo iz prvovrstnega materiala

125 cc
cena
L 164.000.-

„GABBIANO“ EDINI ZASTOPNIK ZA GORIŠKO
JOŽEF LUTMAN
pooblaščen tudi za nadomestne dele „MOTOM“
GORICA, UL. MARCONI 9

TOBUS

IMPORT-EXPORT

LJUBLJANA - Beethovnova 1/1 - Tel. 23915
Brzjav: TOBUS-LJUBLJANA

NAROCNINA: Cena A: mesečna 350, četrtletna 900, polletna 1700, celoletna 3200 lir, Fed. ljud. repub. Jugoslavija: Izvod 10, mesečno 210 din. Poštni tekoči račun za STO ZVU Založništvo tržanskega tiska Trst 11.5374 - Za FLRJ: Agencija demokratskega inozem. tiska, Drž. založba Slovenije, Ljubljana. Stritarjeva 3-1, tel. 21-928. Lek. račun pri Narodni banki v Ljubljani 604. T. 375 - Izdaja Založništvo tržanskega tiska D. ZOZ - Trst

Kino na Opčinah

predvaja danes 18. t. m. z začetkom ob 16. uri
in jutri 19. t. m. z začetkom ob 18. uri barvni film:

«VESELA VDOVA»

Igralci: LANA TURNER FERNANDO LAMAS

FRANC TERPIN

PRODAJA PRISTNA BRISKA VINA. DOSTAVLJA TUDI NA DOM. — POSTREŽBA TOČNO

STEVE JAN PRIGORIC

La Clessidra

Prodaja ur in pribora na dobo
1st - Ul. Battisti, 14 - Tel. 36231

ZASTOPSTVO UR: «Longer» «Aureole» «Morris» «Clanco» «Leonis» «Kalos» «Dichi»

PIETRO CONTENTO

TRST - ULICA CARDUCCI števil. 7 - TEL. 372-73

VELIKA IZBIRA moških, ženskih in otroških oblačil, svilenih rut, nogavic in rokavic

AVTOPODJETJE STAR

Tovarni prevozi • Tel. št. 5600 • Osební avtobusni prevozi

AVTOGARAŽA Z MEHANIČNO DELAVNICO

TRST - Ulica Moreri 7 - ROJAN